

גמול עתליה

מליצה היא כוללת מברי הימים

ליואש המלך

מיום גנוב גנוב בידי יהושבע אשת יהוידע הכהן עד
הריגת המרשעת הנל בחרב כהני ה' :

מאת

ר' דוד פראנקו מינדיס

נרפס פעם ראשונה בעיר העליונה

אמשטרדם

עתה נרפס פעם שניה על יד

בינש מנדל

העתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשס"ט

בשנת התק"ם

וויין

בנדרוקט בינא אנמאן שמיד ק' ק' פרווילענרטען בוכדרוקער

דבר מהמביא הספר לבית הרפוס

הספר הכחמד הזה להחכם המוליך מהו' דוד פראנקו
בלו מחמדים וחכו ממתקים, כי בדברי סיר ישורר
תהלות אלהים אשר הרשיע את הרשע והלדיק את הלדיק, ויהי
בראותי מתק שפתיו ומסר השכל המזהיר מבין מליצותיו חשקה
נפשי להוציאו לבית הדפוס למען יהי' ציד נערי בני ישראל
המבקשים לדעת חין ערך לשוכניו הקדושה תחת אשר לא כנאל
עתה כ"א מעט מזעיר • אתנוול רציתי והיום שלמתי לא הקחי
לא על הוצאות הכייר, ולא על הוצאות הדפוס כאשר עיניכם
תחזינה, וה' יגמור בעדי אל ירף ידי לעשות מלאכת הקדש
לכבוד שמו הגדול • הצעיר

ביגש מנדל •

אחד משענה רועי אדם יושב צננת מחמוני הסנס כנולל הדיון המצויין
מסארת המשוררים ומחולל מאלד כצוד מורי ורבי שמחה קלימני מורה
לדק צק"ק ת"ת אשר בויניציאה • נר"ו לא ידען ולכסאו
יהיה שלום נס"ו חמן :

דָּוִד בְּעֶמְרֵי עַל זְמִירוֹתָיָהּ
נוֹפֵת אֵלַי חֲבִי וְצוֹף טְעַמְתִּי
כָּל-עוֹד עֲלֵיהֶם אֶת מְאוֹרֵי שְׁמֵתִי
מִה נִפְלְאָה אֵלַי מְלִיצָתָהּ :

בְּגִמּוֹל עֵת לֵיָּה גִלְתָּה דַעְתָּהּ
רַחֵב לְבַבְךָ רֵם • וְבָה חֲבַמְתִּי
כִּי נִיב שְׁרָפִים אֵל (הֲכִי הַסְבַּמְתִּי)
נִוְחַן בְּכִי אִישִׁים וְהוּא אִתָּךְ :

מִי לֵב אֲנוֹשׁ הַעִיר בְּאִמְרֵי פִיהוּ
לְדוּץ דְּאָבָה • אוֹ לְמִרְרֵי רוּחַ
לִירָא וּלְבִטּוֹחַ בְּשִׁירִים שָׂרָת ?
הִמָּה לְמַעַלָּה אוֹתָךְ יִשִּׂאוּ
מְשׁוֹרְרִים כָּלָם • וּמִכָּל רוּחַ
תִּיקֵר • כְּמוֹ אֲתִי כְּבֵר יִקְרָת :

קול שמחה

צט"ו למדש אני לדודי ודודי לי צסדר וצאו אליך
כל הצרכות האלה והשיגוך : שנת התק"כו :

השיר הזה חזיר בלשון הולנדים הנזון והמכס הפייטן המפורסר הגזיר הנעלה
 כה"ר אברהם שימיניס פיריירה י"ן והועמקה ללשון
 המקודש מאחד מאוהביו (המסתיר שמו) למען יזינו בני עמו בכל מקום
 יקר המזאתו ולמען לכל הנמוצ צספר הזה קדוש יאמר לו .

שיר זהב

במלוך עתליה ביהודה שבע שנים
 האוהבת לשפוך דם זרע נאמנים
 בבזות לכל-יראי שם שוכן בשמי מעל
 וכתת כבודם אל ידים עבדי הבעל :
 העיר אלהים . איש עוזו בגבורתו
 רועה אמונה איש נוקם את נקמתו
 וירא לכל-העם יחד עשיר והלק
 בין נושאי צנה היתום בן המלך :
 כלם פאיש אחר חיש באו בשבועה
 ויקראו יחיה הנשיא בתרועה
 היא מהרה לנוס וברשעתה הומתה :
 כל-זאת בשיר נכבד פה יר פראנקו עשתה
 בתרי שבחים כל-לשון אליו הביאה
 ולמענו קנאה תדום גם תקפוץ פיה :

* יואש

הכבוד המצויק: הפייטן. המשבח. החכם הנעלה כה"ר שמואל ברוך
בינאו'נט' גם ברוך יהיה צנני חיי ומוציא :

מזמור לתורה

לכבוד
החכם הנעלה המשורר המרום האלוף המהולל כה"ר דוד
פראנקו מינדיס כשילח לאור העולם חצירו הנחמד והפנימי
אשר קראו גמול עתליה :

בְּמָה יִדְרִי שִׁירֶיךָ גַּעֲמוּ !
בְּרִבְשׁ לְמַתּוֹק הֵם ! מִפּוֹ יִקְרוּ !
כָּל־מַתְּשִׁבוֹתֶיךָ מַה הִתְאַמְרוּ !
כָּל־אִמְרוֹתֶיךָ בְּמָה עֲצֵמוּ !
כָּל־בְּעָלֵי שִׁירִים כָּל־תַּפְּשֵׁי נֶבֶל
עֲנִין כְּפִי יָדָם לָהֶם בְּחָרָה
עָלְיוֹ בְּשִׁיר לְכָתוּב עִוּוֹ הִתְאַוְרוּ
אֲמַנְסֵם בְּוֹלְתוֹ אִין לָהֶם חֶבֶל :
אֵלֶּה לְדַבְּרֵי חֶשֶׁק לִבָּם שָׁמוּ
שִׁירֵי עֲנָבִים נְחַמְדִּים חִבְרוּ
אֵלֶּה נְעִים הֵי רוּעִים זְמִירוֹ
וְנִכּוֹן מְנוּחֹת הַשְּׂדֵה נֶאֱמָו :
אֵלֶּה חֶהֱלוֹת לְמַלְכִּים נָתְנוּ
אֵלֶּה גְבוּרוֹת עֲרִיצִים כָּתְבוּ
אֵלֶּה כְּרַעֲיוֹנֶם מֵהֶם נִשְׁגְּבוּ
וַיִּזְמְרוּ לְכָבוֹד הָאֵל עֲשָׂנוּ :
אֵלֶּה מְלִיצוֹת מְלָכִים הִמְצִיאוּ
בָּהֶם לְעוֹרֵר הַפְּעֻלֵי־תַנּוּ
וּבִהַחֲלִיף אוֹתְנוּ אֵל רַעֲנוּ
תַּחַת דְּמוֹת כֹּזֵב קוֹשֵׁט הַחֲבִיאוּ

אֵלֶּה זְמִירוֹת וּרְנָנוֹת הַהִפְּיָרוֹ
אֵלֶּה מְשָׁלִים גַּם הַיְדוּת הַבִּיעוּ
אֵלֶּה בְּקִינוֹת רוּחָנוּ הַכְּבִיעוּ
אֵלֶּה דְמַעוֹת אֵלֶּה נִיל הַעִירוּ :

כָּכָה לְמִין אֶחָד יָדָם הַגְּבִלָה
לֹא יָדְעוּ דְבַר רַק בְּלִשׁוֹנָמוּ
אֶתְּהָ אֶבֶל עֲלִית עַל כַּלְמוֹ
כִּי יָדָה דוֹד כִּפֵּל מְשָׁלָה :

שִׁירִים אֲשֶׁר עָשִׂית מִנִּי קָדָם
וּגְמוּל עֲתִלְיָה זֹאת הִנֵּה יַעֲיֵרוּ
עַל בֶּן תְּהַלּוֹתֶיךָ גַּם יַגִּידוּ
מִיָּם וְעַד יָם מִצְפּוֹן וְקָדָם :

מִי יִתְנַנֵּי אֲדַמָּה אֵלֶיךָ !
אוֹכֵל לְהַלְלֶךָ . עֲתָה גְמַנְעָתִי
כִּי קִצְרָה יָדִי . גַּם כִּי יָדַעְתִּי
כִּי לֹא יִדְבַר פֶּה כָּל־הַלּוֹלֶיךָ :

הַזְעִיר שְׁמוּאֵל בְּרוּךְ בִּינְאוֹיֵנְטִי
שָׁנָה הַזֹּאת לָנוּ לְרֵאשִׁי לַפִּמ

מבמכס הנעלה והיקר סצני זלזונות טונות המשורר הנחמד כמס"ר
כדרכי תמה כירח יגון עולם וכל אשר יעשה ילזיח נס"ו :

א

הנה בחזיון ליל לי קול אומרת
הה ! מה לך נרדמת ?
יום זה ולא תגיע
אל בית ידי נפשך
דוד ידי נפש נפן אהרת
המעט אשר נאמת ?
קום נא בשיר הריע
כי זה מצוא חפצה
המשוררים הבט כלם נקבצו
לכא בשיריהם הם נתאמצו :

ב

או בחלומי הן מהר שועתי
כי אין בידי ספר
איפה וזאת הפעם
הן כל-סעיפי נסו !
מה אומרה איפה אם לא ידעתי
דבר באמרי שפר
חושי בסתר רעם
ברחו וגם נמסו !
קומה עלי עמדה אלי הביע
ובצלצלי שמע אליו השמיע :

הן אחרי רואי מאו מקרב
 כל מעשי ידיך
 כי מה מאד נשאו
 ונעים ומירותיה
 נשמע למרחוק אל ארץ קדם
 אם מהמון שיריך
 הם תמחו נפלאו
 צק חן בשפתותיה
 מה יאמרו בראות דבר אספת
 על השמועה עד למאד הוספת

ד

חיים בנות השיר עמו השמחה
 יען בה מצאו
 את כל אשר חשקו
 חנם ומליץ יושר
 לכן לה שירה חיים השלחה
 עינם לאל נשאו
 חמדו וישתוקקו
 לך כל יקר ואושר
 קצין נגיד עמים ופורץ פרץ
 יתברכו בך כל גווי הארץ

אלה דברי אחד אחוז בחבלי ההבטו • כדלע כעבודתו
 כל ימים אשר הוא חי על האדמה • והוא העשיר

מרדכי תמה

מהתכם הנעלה הכקי בחכמת הרקדוק המליצה והשיר דורש טוב לעמו
וצביר הנחמד כמ"ר יצחק די אליהו הכהן בלעפאנטי ישא
ברכה מאת ה' אורך ימים ושנות חיים נס"ו אמן :

אני אמרתי צפ"שי צלולרות סגולות מלכים •• (מאן מלכי רצנן) אצניס
יקרות ליסד צית החכמה • חלצה עמודיה שצעה • והנה מלאתי כון לי •
שמח לצי ויגל כצודי • צהראותו אל כל צית נכותו • איש כלצני ארהב עסוד
לצ • החכס המרומס • איש אמונות • מעשיו מרונים כחכמתו • תורה וגדולה
צמקום אחד • כגציר הנעלה כהר"ר דוד פראנקו מינדים יצ"ו • את
זו חזיתי והספ"רה ספ"יר גזרתו • ספר אשר כוננו ידיו צמליצה ושיר •
מעשה ידיו להמפאר • גמול עתליה • ואורו עיני • ושאלתי ממנו רשות
להציאו אל מוצח הדפוס ולהראות את העמים ואת הזר"ים את יומי לשון
הקדש כי טובת מראה הוא • ויטב הדבר צעיניו ויעש כן • וחפן ה' צידו יללח •
ישלח צרכה והאלחה ככל מעשה ידיו • ארך ימים צימינו וצשמאלו עושר וכבוד •
כן יצורך גבר ירא ה' • אכיר :

וכאשר נגמרה צעורת רוכב שמים • מלאכתי מלאכת הסגהה צריוות
ולא צעללתיס • נחמדת למראה ועונה לעיניס • נחה עלי רוח
השיר זה היס גדול ורחב ידים • אז אמרתי הכו המשוררים צסלע
השיר צאלפים וייד לרצותיס :

המשוררים רמים נבוגי לחש
כל-תופשי העט • דיין • וספר
בלתי שפת עולה • בלי ניב כחש •
אמרו אמת היום באמרי שפר :

אל תעלו בהר בזאת הפעם
ללקוט פניני שיר חרוזי שבח
בינו עצת מוסר ודברי טעם
כי טוב שמוע מזכות זכה :

אין נחלה לכם וגם אין חבל
בהה ובהיכל בנות השמש
כי שוא ושקר הם וריק והבל
כל-זאת בעיניכם תהי כרמש :

ממעינות חכמה ודת תשאבו
מימי מליצת שיר (דבש מן-טרת)

יין וחלב ממקורה זכו
רק היא לשון זרב והאדרת
במה וכמה מעלות כוללת
חידה ומשל בה ורו וסתר
היא לתבונה פתחה הדלת
היא אם לכל--לשון וראש וכתר :

ידוד חכם לבב בהוד ויקר
בה מחזיק לבו בחום ויושר
חופש במצפונים עדי אין הקר
חפץ במצות אל עלי כל-עושר :

בין המליצים הוא כציץ פורת
אצל נגירי עם משוש עינים
תוך החכמים הוא כאור זורת
ובסוד ישרים הוא נקי כפים :

עלה להר חכמות בלי כל-פחד
מצא ברמון תוך בתוך משמרת
לקח לעצמו טוב ומועיל יחד
זרק קליפתו לאש בוערת :

אם כל-ומירותיו מאד נפלאו
נאדר נמול הזה ועף שמם
הודו ותפארתו לספר לאו
המשוררים רמים בירפתים :

כי המדבר • אהוב למחנך • לעיר סמניהים יצחק בכ"ר
אליהו חוקיהו הבהן כל ינפאנטי ס"ט :

הקדמה

בעד חרכי מקירתי נשקפתי נצהלתי מראות • שגעלים קטנים עזני עמנו
צשוקים וצרחות ככל פאות • שמו צשמים תפארת מלינות העמים
הרכות ממחמאות • והורידו לארץ כבוד לחות • לשון הקדש לשון למודים
ורפואות • הקדיחו תשילים צע"ם לפגם וחש"ם מט"אות • לאמר שגלותנו
ירדנו פלאות • ספנו תמנו מן צלהות • להם לצדס נתנה האר"ש וש"פר
לחוח גם שלא נכתבו המקראות והכנזואות • ללמד בני יהודה קסת והללות
נאות • רק לעשות ככל הכתוב זה מלה צמלה ואות צאות : עוד הרמיזו פה
נגד בני עירנו זאת • העמק שאלה היה סופר חיק שו"קל בתשואות מלאות •
כצמקהלות אחרות פטרות ורבות מלינים וח"ף שור"רים ומירות המסוללות :

אז אמרתי שמעו נא המורים • ומראו כמה וכמה טובה ויקרה לשוננו
לשון עצרים • משפת אדום וישמעאלים מואב והגרים : אתם תהיו
עדי כאחד חצרים • אשר יתרון זה לזה כיתרון נוגה המאורים • לללמות ואין
סדרים • וכיתרון מימי שלג הטחורים • למו שיחור מי צורות נשצרים :
אני צעניי הכינתי פרשת אלה הדצרים • דצרי הימים ליואש הוא חנ"ן
הנח"צה חצרים • פלגאל שפלפו אל מצין המדוקרים • קראתיהו גמול
עת"ל"ה אף כי הוא כולל כל מקרים ומולאות יחש צחדא מחמא לזקנים
ולנערים • להיות אשר היא היתה סצת כל הדצרים • עד רדתה לקצרים :
ואספרם לעיניכם צהללות ושירים • צסגנון הכתובים מפי הנציאים הקדושים
והטהורים • (כי אין פסוק צבל כ"ד הספרים • שלא תוגיא למלינות פרמים
ולינים יקרים) • לא נטיקו מנתיבתם בתיבת זרים • אף כי הארכתי לשון
צדצרי הטרות והגרים המדצרים • לתפארת והדור האמור כדרך ומנהג כל
חצ"ר חצ"רים • מצלי ימלא צו גפתל ועקש מילדי פברים • או מלה אחת
מנגדת • קבלת רז"ל הישרים :

העברים הציעו לראות כמה ספן להם מאליה • שני חכמים מחוכמים
סורי הגפן נכריה • יודעי טובה גלם ותושיה אשר הרמיזו
הנושא הזה צמלינה יפיפיה • (אך שחרחרת צערך העצריה) • הא' ראסיני
ממונה צחיו על אולרות מלך לרפת צמלין הקריה • והצ' מיטאסטאסיו
ליר האפיפור צקרית מלך אונגריאה וויאנינה הלציה : המה טחו טפל צנו
קיר הדחוייה • לאמר שצג השצועות נהפכה מלכות עתליה • ונשצרה שצט
הרשע וקשת רמיה • טובה היתה להם השתיקה ותהלה דומיה • יען כי
חילו צג המעשה היה • לא הוקרס יקידע לקרוא צצרימו לירושלים הצנויה •
חמשה ראשי האצות וצראשם עזריה • הלא שמה עליה עלו ג"פ צשנה עם כל
השצטים שצטי יה • ועוד נוכמת שיוס חול ולא מועד היה • מאשר לא פטר
יהודע מחלקות כהונה ולויה • כי צגים וצמועדים כל המשחרות שוות
אנכלים ושותים יחדיו לרויה :

ירוד ירדתי אל גנת מלינתם • לתור את הא"רש ואת טיבת המלאותם •
ומלאתי פעמון ורמון צאמרותם • תוכס' אכלתי וזרקתי קליפתם •
יעניניהם הטוצים ונכוחים למצין (מה מעט) צחרתי והלכתי צנתיבתם • ואשר
הצל המה מעשה תעתועים שכלתי ללכת צדרך אתם : יחפשו נא הנצונים
צאמתחותם

הקדמה

צאמתחותם • ויראו את אשר צדו מלכותם • אפשריים רחוקים צאמת וקרובים
צאמדנותם • הנה הגלו און עתליה צחלומותם • למען סכל עלות יהודע ויהושעצת
וסודותם : פנו מקום לעצור לעתליה פנימה לעזרת ישראל הנקדשים צקדושתם •
אשר לא תצאנה צו נשים או טמאים צטומאחתם • והנה האריכו למענייתם •
לתת צלצ המלכת וצלצ יועלים המעים עקלקלותם • להמליך צן תמורה
ימיו כימי יואש תחתיו צכחשם וצערמתם • לצעצור יאמן העם צשקרותרם •
ולמען הגדיל מצוכת הילדים השוים צצלנותם • על משפט המלוכה לצית
אצותם : לא כן אנכי עמדו לא סרתי מארץ הגזויאים ונציאותם • אחר לא
נשובתי מדרשות רז"ל וקצלתם • לא אמרתי דבר שאינו צחק האפשרי כהמה
צתנומותם • ומוצטח אני שיריבני לכף זכות הישרים צלצותם :

אני • טרם אכלה לדבר אל צזי כאלה דבות • ראיתי אור צקר לא עצות •
מגיה חשכנו הרמ"צ פ"ד דאצות • צאשר שפתותיו דוצצות • שלמוד
לשון הקדש מלוה עלינו צכל זמן וצכל המושצות • ותדצק נפשי צצת יעקצ
שפ"תנו אתנו חמדת הלצצות • קראתי שמה רחוצות • צאתי לעין הזמר
עת לאת השואצות • שמתי אל המד"צר פני וואוני קאיצות • והנה שצע
צצלום עלו צפציצות • עט סופרים אשר צידי ציראות ועוצות :

בכחי זאת ילאתי להתקוטט עם מדצרי גצוהות • דברתי משפטום אתם
ואמרתו המעט לכם הלאות • לריק כחם דצדרי שוא ושיאות •
אוי לחכמים צעיניהם ולעינים שכך רואות • היאמן כי יסופר שהלשון אשר
דבר פיה' לצאות • מיום צרוח ארץ ושמים והמאורות הגפלאות • היפיפיה
כחמה דצדרי וספרי נציאים ונציאות • תקל צעיני איש צארץ ותשא חן
לפניו ממנה (צלתי נאווה כמוה) אחת האמהות : ואל ילא איש ממנו ממקומו
לקנא קנאות • ויכחם על פניהם ויודיעם כי עח מהשכיל לצותם ועיניהם
מראות :

אכן צפתתי עמדתי מרעיד כי בהיצוני מחשצות • הכוני פלעוני צרמחים
וחרצות • צאמור אלימי אתה להעפיל ולעלות נתיצות • כאלה אליך
נשצות • מי מליאתך מי תקלה וצגדיך צלוי הסחצות • לא לך נצוח גדול
כזה כי אס לחונצי להצות • לחכמי לצצ פותחו חרנצות • וישצי על מד"ן
וראשי ישיצות • להם מענה לשון וגשם נדצות • או לאחד מנצוני גילך
המלאים מזימות ממך לאלפי רצות :

כמעט לקולם מטה רגלי • השיצתי ידי אחר ואתרפא צמפנילי • לולי
כליותי יסרוני גם תמכו גורלי • ויעצוני לגמור את אשר לעשות
כחלי • הן מפאת שצבתלמד לשון המוקדש יישר חילי • והן מפאת שצבגללוח
טר"מי ועמלי • תגדל כצודם ותסיר חרפת צני עירי ממולי • אני אודה
ולא אצוש צהרימי קולי • הנני רש צצינות מכל צני גילי • נעדר המושכלות
השוכצות צתיק חכמי קהלי • עסוק אני צסחורה יומי ולילי • ומתי זה חלקי
מכל עמלי שיתאמרו ויצורכו המה צנללי • צמקהלות אשר תהת גלגלי צנולי •
כי מיימיהם אני שותה כמר מדלי • ואשימם שרי מק"נה על אשר לי :

כָּכָה דָּבַר ה' דָּוִד מְשִׁירַת אֶל
בֵּית מִשְׁפַּחַתוֹ חֲפְזֵי בִישְׂרָאֵל :

פתשגן המליצה

ברדת אחזיהו צן יהורם מלך שזיעי למלכו יכודה ירעאלה לראות את יורם צן אחאז דודו מלך ישראל כי חולה הוא ומתפא שמה מן המנים אשר הכוהו ארמים צרמה צהלמו את חזאל מלך ארם : ראהגצורת משפטי יהוא צקנחתו קנחת ה' וככותו כל הגשאים לצית אחאז * מצלי השאיר לו שריד ופליע * ויירא מאך לנפשו ויצר שומרונה ויתחנא שם כי הגידו לו אשר דורש גם הוא לנפשו ומצקס להמיתו * כל זאת לא שיה לו * כי שמה נפל ונלכד צשחיתותיו ויצחאוהו צזיקים אליו וימיתו ויקצרוהו למען לדקת יהושפט חציו :

כשמוע עתליה (צח אינצל צח אחצצל מלך צדוניס) אמו את שמע עיתתו * וכראותה כי אין לצית אחזיהו צנה לעצור כח לממלכה כי לעירים המה לימים * עמדה ומאצד את כל יוצאי ירכו ומשז על כסא המלוכה אשר מאת ה' היתה ראייה להם צירושה ונחלה ולא לה :

ויודע הדבר ליהושפט אחות אחזיהו אשת יהוידע הכהן * ומרד צמסילת צית ה' אל היכל המלך לידע את אשר נעשה * ותקח את יואש צן אחזיהו ומגנוצ אותו מתוך צני המלך המומטים * אותו ואת מנקתו צאק רואה ואין יודע * והצזיאה אותם שש שנים צחדר המטות צצית האלהים : ויהי יהוידע אישה אומן אותו יום ויום ויורהו התורה והמזוה אהבת ה' ויראתו וילמדהו מדות נדעות טובות וישרות * ויצניקו משפטי מלכות צהסתר וצסוד נכסם מצלי ידעה עתליה את כל מאומה :

בשנה השזיעית ליואש שלח יהוידע ויקח לכרי ולרלים להכינס למשמרת המלך * ויקרא לראשי האצות ולשרי המאות לכהנים וללוים לצוה אליו צית ה' להתיצן עמהם * וכירות להם צרית עם ה' ועם המלך * וישצע אותם לשמוע צקולו ולגזור פקודיו ולהקימו על כסא אצותיו : וירא אותם את צן המלך ויחלק המשמרות הכולאת והנכנסת צג' ידות צחזרות צית ה' * ויתן להם את המניות ואת השלטים * והעמידם להגן על המלך סניצ סניצ לצלתי יפגעו צו עוזרי המולכת צחזקה ויצוקוהו : ויוציא את יואש * וימן עליו את הנזר ואת ספר התורה * וימשה אותו למלך לעיני כל ישראל ויהודה : ויקראו צקול גדול ימי המלך * ויעמוד המלך על העמוד כמשפט * ויתקעו צחזולרות וקונ שופר וישמח כל העם :

בהבקע הארץ לקולם שמהע עתליה ויצללו אזניה * פללות אחזיה * ומרן צית ה' לדעה מה יעשה לה * היא ראתה כן שמהה צהניח ה' מחשצותיה ומקרע צגדיה ומקרא קשר קשר : ויתחמן יהוידע וילו לשרי המאות פקודי החיל לאמר הוציאוה מצין הסדרים והמערכות מצלי תמלע מידכס חולה מחזרות הצית והמיתוה צדרך מצוה הסוסים * ועשוכן : וילכו כל עם הארץ צית הצעל (תועצת לור ולידון) * ויתלו ללמיו ויהרגו את חמנן ואת מצחיותיו הרסו * ויתלו הצית עד היסוד צה : ויורידו המלך מצית ה' אל צית המלכות וישז על כסא אצותיו * ולק ושלום נשקו : (מלכים צ' : י"א)

ואלה שמות המדברים

עתליה המלכה אלמנת יהורם בן יהושפט מלך יהודה מולכת בחזקה :
יהואש בן צבא אחיזבו המלך :
יהוידע כהן גדול - אומן יהואש :
זכריה בן יהוידע - אהב כלמן ליהואש :
אביתר אהב דצק מאח ליהוידע :

עזריה • ישמעאל • עזריהו • מעשיהו • ואל'ישפט •
שרי מאות ישראל :

כהנים כמשמרוחם • לויים בדוכנם • וישראל במעמדם :
כרי • ורצים • אבות • ווקני העדה :

מתן כהן הצעל אחי המוענות אשר לעתליה :
עובר דשה מתן • רק לצנו ישר עם יהוידע :
פנינה ונעמה שרות היכל עתליה :

שר צבאות עתליה • שליטים ואגשי לצא למלממה • ושוערים לדלתות :

מקום התראות פנים הוא צבית האלהים אשר צירושלים • צחור גנת
ציתן מלך יהודה וצמקדש היכל :

חלק ראשון

הסניפה הסולבת תחת (א) סניפה והנרות דולקין תכאן ומכאן קודם עלות השחר :

מעט יהוידע צורה לי אמש
לכזא להמתיק סוד עמו בפתר

אביתר
הכהן מדבר
בינו לבין
עצמו :

היגרה בטרם יבקע השחר
המו פגליים שרעפי יחד
כל יוכלו השקט מגיל ופחד :
שמח לבבי על כבוד נחלתי
כי רק אני אל סוד נכמס נקראתי :

פחד לבבי בי פן ישמיעני
מה בעלטה רעה נפלאות מני
עוד מחשבותי הבין לא ידעו
מה זאת נסברה למה לא נפטרו (ב)
המתלקות בערב

אתמול (ג) בחוק המשמרות מקדם ?
אמנם צעדיו אלה

ישמע קול
רגלי יהוידע
ההולך וקרב
בגתח :

(אף כי בנחת נשמעים) הנמו
פניו אשחר לקראתו אלכה :

האל יהי עמך ישמור נפשך :
אבי כליל ראשי שלום עליך :

יהוידע
אביתר

פה באשר צוית
באתי לשתרה פרס ירוני
כל כוכבי בקר לעם שירמו :

עתה

(א) סניפה . הוא צית המקדש : (ב) כי לא פטר יהוידע את המחלקות ל"ה . ז' . כ"ג :
(ג) שמהל הכוזה ודוד סגלך חלקו הלויס זכ"ד תשמכות . סתמס ס' כלי המקדש . ס"ב
ט' : תויס הענת לויס השנת תתלפוס תשתר יולא ותשתר נכנס . טס פ"ד . ג' :

גמול עתליה

עָתָה פָּתַח פִּיךָ אִין אִישׁ אֲתָנּוּ
וְיֵהִי דְבָרְךָ טוֹב וּבְרָכָה לָנוּ :

אָחִי יָדִיד נַפְשִׁי הִטָּה אֲזַנְךָ
אֲתָה הֲלֹא יָדַעְתָּ

הוֹדַע

אֵיכָה בְּהִתְמַכֵּר אַחֲאָב לְרִשְׁעִי
הַצּוֹר אֲשֶׁר כָּל־מִשְׁפָּטָיו צָדְקוּ
גֹזֵר בְּדִינֵנו אָמַר

לְכַרִּית (א) שָׁמוּ וּשְׁאָרֵיתוֹ מֵאָרֶץ
וְזָכוֹר אֲנִי וְאַתָּה

כִּי יוֹם יְהוֹשֶׁפֶט הוּא אֵיל לְקַחַת (ב)
(לְהֵיוֹת כְּנֶגְדּוֹ עוֹר)

בְּתוֹ עֵתְלִיָּה הוֹאֵת הַמְרִשְׁעֵת
הַתְרַגְּוָה עָלָיו מִדַּת הַצָּדֵק
גַּם עֲתָדָה לְחָרֵב

נִפְשׁוּ וְכָל־גִּינֵי דְוֹד הַמֶּלֶךְ :
אֵל נָא הִסְפֵּר לִי אֵיךְ סָפּוּ תָמוּ

אֲבִיתָר

כִּי לֹא פְלִיאָה דַעַת זֹאת מִכֶּנִּי
מֵעַי כִּכְר הָמוּ כְּלִיּוֹתֵי כָלוּ

רַק בַּעֲלוֹת עַל לִבִּי זָכוֹרִימוּ :
לֹא הָאֲמִנְתִּי יַבְעַר כּוֹזֵאת קֶצֶף

הָאֵל בְּזָרַע בֵּית דְּוֹד מִלְּכֵנו
אָמַר (ג) כִּי־רַח יִבּוֹן לְנִצָּה :

אֲמַנֵּם בְּאַחַד הוּא מִי זֶה מִכּוֹנֵנוּ

מִי

(א) ויספרתי להחשב תשמין נקוד ועלול ועזת זיסכאל . הנכיס . צ . ט . ה' . (ב) זיוס השא חסא חת בת עמלי ליוסרפט זנו . נגזנס גזנס על בית דוד שתכלס עם בית אחאז : מצד עולם . ונתוספתח דעוטה : (ג) כוכה יכון עולם . תסלום ת"ט . ל"ח :

גמול עתליה

מי זה בסודו יבא וישיבנו :

יהודע

הסר ברוך האל יגון ממך

ושמע פלאותיו ותחי נפשך :

דע כי לכן ישי לא נברת שרש

מאז . ועוד לא יברת לנצח

כי (א) אל בקדשו כן נשבע ויהי

עוד יש לדוד ניר ציץ למשיחנו

חי הוא . דבר עליון לא נפל-ארצה

ראשו יעטר טרם בא החרסה :

אישי יהודע . מה זה דברת ?

אביתר

אור נר לדוד לא ככה ? עורנו

יאיר כאור יומם גזע מלכנו ?

מי יאמין באלה ?

מתי רפאים קמו

לישב בבסא-מלך ?

אנה ואיפה הוא ! פניו הראני ?

אבי . ואדע כי הולם אינני :

פה הוא בבית קדשנו

יהודע

עצור (כ) ונחפא תוך חדר ערשנו :

נסתם ונחתם הדבר ממני

אביתר

אם ממבובותי לא תוציאני :

אשאלה (ג) הואל נא ותשיבני ?

יום השמועה באה לסדרת

הזאת

(א) אחת נשבעתי בקדשי . תהיווה פ"ט . ל"ו : ולא הנס' להכניח את צית דוד לנו
הכניח אשר כרת לדוד לתת לו ניר ולנניח כל סומים . ל"ט ז' . כ"א . ז' : (ב) אח
וגו' נחלק סמעות . ויהי אחת מתחזא שם שנים מלכיס ז' י"א : (ג) שם : וצתלני
שם אחיוסו רחמם כי הת ציה ותקם ותחבר כל י"ע צתתלני :

גמול עתליה

הזאת : עתליהו (זרע איזבל)
 כי מת אחויה נשאר מבניה
 לא הפתה חרב כל-ניניו יחד ?
 לא מלכה מאז בלתי כל-פחד ?
 לא שפכה דמם ארצה במים
 הצועקים נקם למעון שמים ?
 מי יחליץ מנהם רגליו מדחי
 מי כארי יקום ימשול גיחי ?
 יד שוכני מרום יד עשה-פלא
 היא עשתה כל-אלה . . . . .
 אך לא אספר עתה
 את קוראותיו איכבה חלצנו
 נפשו ותיתו מרדת שחת
 כל נעצרה נא יחד
 כי עד מאד נחוץ ללכת אנכי
 על (א) כי פני כל-דמורח האיו
 בעת עדי חברון ובני משמרת
 ליטול (ב) פיסים שרותם נאספו :
 עתה בעת יפתחו
 השוערים דלתי חצרות הבית
 כרי (ג) ורצים זנגדי עמנו
 אבות וראשי המאות יבאו
 כם כי קרא קראתי

יהודע

אותם

(א) חמר להם הממונה לאו ודאו חס הניב זמן האחיטה חס הגיע הכוזה חומר זקקלם
 יתמים בן חמואל חומר האיר פני כל המזרח עד שהוא נחננו וסוף חומר סין . תמיד ס"ג .
 (ב) חמר לסם הממונה בואו והפיסו זכס מי זכס . סס : (ג) וכסנה הסניעית
 חלת יהודע ויהא חת חרי התאות לכרי ולנניס וינח חחס חליו בית ה' . יולכיס ז' . י"ח :

גמול עתליה

אותם * ללשכת הגזית * השערה *
מדם נטות הצל בין הערבים *
שמה נסוד ערה אגלה אנמו
שמה אהנה לפניהם איכה
הפק מסבות גלגלי הטבע
נורא גלילות * וישועות מצמית *
לשפית להפר עצות המולכת
וללהות גוע דוד המלך
שם אשאלה פיהם * שם נועצה *
איכה ננתק את מוטות הרשע
מצוארי שבטי יה * אנשי קדש
גם איך עלי כסא דוריו נרמה
חדרת נשיאנו * * * * *

אביחל

* * * * * מה שמחתני
אבי תחי נפשך * כי נחמתני :
בן כן כאשר שושן מחמד עינים
אף כי בצחצחות יכול ישות
שוב ויפריח מריח מים
זייל כיום אתמול ריח ניחוח
ככה לישי ניר בירושלים
כי בא עדי קצו עד אפס כח
על מי מנוחות עוד ישוב יפריח
ימלוך בכבוד וצדקה יצמית :

יהוירע

הן פיה לה קראתי
לבא לשחר את פני פפקר
פסוד (ידיד גפשי כי בך פחרתי)

גמול עתליה

לְמַסּוֹר לָךְ בַּל יֵדַע זוּלָתֵנוּ
 אֱלֹהִים לְלִשְׁכַּת מְגִינֵי הַמֶּלֶךְ
 פּוֹתוֹת וּמִפְתָּחוֹת * * * * *

אבות
 יהודיע

לָךְ נָא וְהִבֵּן שָׁם כּוֹבֵעַ וְשָׁלַח
 חֶץ תַּהֲרֶה שְׂרִיזֵן כָּל־מִינֵי זֵיץ
 וְתָלִי אֲשֶׁר עַד כֹּה פָּנִים לֹא כָּהוּ
 לַתַּת בֵּיד גְּבוּרֵי מִשְׁמֶרֶתֵנוּ
 הַכֹּהֲנִים לְשֹׁמֵר נֶפֶשׁ הַמֶּלֶךְ
 מִצּוֹרְרֵי אֲנָשֵׁי חֵיל הַמּוֹלֶכֶת
 עַת נַעֲטִיר רֹאשׁוֹ עַת נִמְלִיכֶהוּ
 רָגַע אֲצִוְהָ לָךְ * * *

אבות

* * * * * אֲנָשֵׁי עֲבָדֶיךָ

משתחוים ויתא

יִנְצוֹר בְּכַל־לֵב חֲקֵי פִקְדֶיךָ :

הַיּוֹם תִּצְיָלְנָה יַחַד אֲזַנֶיךָ יְהוֹדִיע לָכֹה
 מַלְכָּה עַתְלִיָּהוּ רָגַע תִּשְׁמָעֵי
 כִּי עוֹד לְדוֹד נִיר הַיּוֹם תִּדְרֵי
 כִּי בָּעָרוּ חֲמוֹת הָאֵל עָלֶיךָ
 הַיּוֹם בְּנִפְשֶׁךָ וּבְחַיֶיךָ קוֹצֵי
 כִּי כּוֹס שְׁמָרִים מִיָּדוֹ תִּמוֹצֵי :

וינא סחונס :

חדר בהיכל עתליה

המלצה יושבת צמאה וחמרים רעותיה נעמה ופינינה * ושומרי נפשה נושאי
לנה ורומח צפתח השער כמשמע המלכים :

מַלְכָּה יְפֵה פִּיהּ וּגְבַרְתָּ חַיִּל
הַדָּרַת תְּהַלְתָּנוּ

נעמה

לָמָּה כֹּזֵאת יוֹם וַיּוֹם תִּתְעַצְבִּי ?
לָמָּה לְבַבְךָ יָדַע ?

מִכּוֹשָׁאֵלוֹת לָבֶךָ מַה תִּבְצָרִי ?

אוּ מִי יִמָּאֵן לַנְּצוֹר פְּקוּדֶיךָ ?

רֹאשִׁי ! אַחֵה רֹאשִׁי כְּכֹד מִמְּנִי !

אֵיךְ תֵּאמְרִי יוֹם וַיּוֹם לְבַבְתִּנִּי

הַנְּעֻמָּה פִּשְׁטָנָה גַם טוֹבַת שִׁכְלָה

וַיִּגּוֹן לְבַבְךָ זֶה הָעֵלְמָה מִמְּנִי ?

גִּדְעֵי בְרִיחֵי דוּמְיָהּ דִּבְרֵי

עוֹרֵי וּלְבָשֵׁי עוֹז נָא הַשְּׁמִיעֵנִי

שְׁבִיבָה וּמְכַאֲבִיךָ

אוּלַי בְּדַכְרְךָ בָּס לָבֶךָ תִּרְחִיבִי :

מַה עָרְבוּ לִי רַעִיתִי דוֹדְךָ

מִצוֹף דְּבַשׁ אִמְרוּתֶיךָ נִמְתְּקוּ

פִּתֵי יְדִידָתִי לֹא נִכְחַד מִנִּי

יֹשֶׁר לְבַבְךָ ז' גַּם מַה רַחֲמָתִי

אִמְנֵם אֵהֶה לִּי ! תִּקּוֹתֵי נַחֲלָה !

כּוֹכֵד עֲטָרַת פּוֹז אֹת הַמְּשַׁלֵּת

הַזֹּאת לְמִשְׁאֵלִי כִּלְכֵּל נִלְאֵתִי

קִצְתִּי בַחֲיִי וַיִּגּוֹנוּתִי אֵלֶּה

אֲחִישׁוֹךְ שִׁפְתֵי מִסְפָּר אֲלֶיךָ

עתליה

נעמה

עתליה

גמול עתליה

יען לנשים אף אם חכמות הנה
 נבלי אנוש הדלו

תגע תבונחן • יד שכלן תלה
 לבא בעצות במכוכות פאלה :

לא עלתה על לבי כי תחפירי
 בך את פני כל-שפחותיך אלה

הדורשות לך רק כל-טוב וחסד
 חן פאנשים יש לב פשר בנו •

חלק הלוא גם בפנות יש לנו :
 לכנה בנותי • הרפנה ממני :

כי רתחו מעי • אוי בי חליתי !
 חבלי שאול סבוגי

פה • את קשי יומי בדרד אהימה
 כי חשכה עיני • ברבי כשלה

מי יתנני לון במדבר סלה :

אם כל-יגונות נשמתי תדעי
 ימס לבבך • תרפנה יריך

תתנצלי עדיך • ובמר תדמע
 אף אם כברזל ונחשת מעיך :

צר לי מאד מלכה • צר לי עליך •
 מה אתנה לדעת

איפוא צרי • איפוא מרפא אליך
 רואה בעד זאת האשנב אנכי
 רבב ופרשים • • • • •

אנה דרפמו ?
 • • • • •

פנינה

עתליה

נעמה

פנינה

נעמה

גמול עתליה

הלוך וקרוב הם באים אצלנו : פנינה
 אוי לי בגותי אוי לי מחיקרני עתליה

עתה כאור הפקר ? פנינה

השערה קדאו * * * עתליה

מי הם ומה טובם חושי הגידי ? פנינה

אנשי סגלה יהמה

שרי עצתך מלואי ידך

מתן ועובד עורכי מערכיך

נעמה לעתליה אפי לבכה כי משפחותימו

תתבשרי רק טוב כי טובים יהמה :

גלך פנינה ללשכה חברה לפנינה

אולי בפנינו עצה נעצורה :

רעה אהובה השמילי הימיני פנינה לנעמה

אלך לרגלך ארח זו תנחיני :

מתן נוסח אפוד ד' ולין הזכז על מלחו ועוזד עמו :

לך הגבירה שרתי אברעה מתן

כי מחסי את בורועך בטחתי :

מלכת מלכות עלית על כלנה עובד

שלוה שנות חיים וגיל תוסיפי :

שרים ישרים רק בכס בחרתי עתליה

מכל בני עמנו

כי נאמנים לי אתם מקדם :

מה נהירתה ! למה השפמתם עתה ?

לכא בהיבלי עת צאת השמש ?

גמול עתליה

מתן

* * * חיש ספרו נא לי * * *
 * * * מלכה הקשיבי * * *
 כמים בי' אשר משפטך השמרנו
 ניני אחויהו (לכלי יקומו
 אחתיו עלי כסאו למשול עליה)
 היו פני העם רעים אלינו
 וישפטנו יחדו משפט מות
 אלה באף אמרו לרגום אותנו
 אלה בקנאתם יחד העיוו
 כל-גואלי רמים לפגוע בנו
 עוד רננו אנשי מצותך יחד
 למרות במלכותך בנאומי פיו
 כי בן בתורתם כתוב מצאו
 מלך (א ולא מלכה) תשים עליה :
 יד כהני עליון יד שרי קדש
 היא היתה הראשונה במעל ?
 זכרי ולא תשכחי
 איכה לנגדם שמתתי
 גפשי בכפי וכבודך קנאתי
 ואעמוד בפרץ
 עם בלדחסידי אנשי בית הפעל
 עד כי בחוק יד עליה לשבת
 מושב מלכים וכתר עטרת :
 רואי גדלתך למרות רוחמו

ככרי

(א) חיו מעמידין אשה במלכות סנא' טוס משיס עליו ונגד ולא מלכה . סתמנס : ס'
 מלכיס פ"ח : ס' :

גמול עתליה

בְּכִדִי כְּלִימָה אֶת כַּפֶּס תִּקְעוּ
לְסוּר כִּכְל־לְבָם אֶל מִשְׁמַעְתֶּיךָ
לְרִדּוּף בָּאֵף וְלִהְשֵׁמִיד אֶת עֲרִיךְ :
תִּשְׁכַּח יְמֵינִי אִם זֹאת לֹא אֲזַכֹּרָה :

עתליה

מתן

אֲכֵן בְּאַלֶּה לֹא נָחָה רוּחִנוּ
כַּחַשׁ שִׁפְתָם זֶה לֹא שׁוּה־לָנוּ
לְבַשׁ בְּשָׂרֵנוּ יִרְאֶה וְחַלְנוּ
מִמּוֹעֲצוֹתֵיהֶם אֹלֵי יִסְכִּימוּ
עוֹל סְבִלָה לְסוּר מֵעַל שְׂכָמּוֹ
הַצּוֹדְרִים וְנִלְוִיִּם בְּלִבְבָמוֹ :
זְכִרִי גְבִירָה אֶל תְּנִשִּׁי אֵיכָבַח
אֶת כָּל־מְשִׁיבֵי טַעַם

אֲנִישֵׁי בְרִיתִי בְּמַהֲרָה אֶסְפְּתִי
כָּאֲתִי בְּעֲצוֹת עֲמָהֶם נִמְלֶכְתִּי
מִה לַעֲשׂוֹת לָךְ עוֹד לְשִׁכּוֹן לְכַבֹּחַ
אִם הִרְחֹקִים בְּשְׁלוֹמְךָ תִּקְרִיבִי
אוֹ אִם בְּרַעוֹת נַפְשׁוֹתֶם תִּכְאַיְבִי
וַיַּעַנּוּ כָל־מֹ

מְלָכֵי בֹזְעָף בָּהֶם אֶל תִּבְטְחִי
כִּי אֵין אֲמוֹנָה בָּם וַיִּמְיָנִם שָׁקֵר
מִיּוֹם לַיּוֹם הַכְּבִידִי אֶת עַלְמוֹ
אֶל תִּקְרְבִי אֶל שַׁעַר מִקְדָּשְׁמוֹ
גַּם אֶת כְּדִבְרֵיהֶם עֲשֵׂה עֲשִׂית :

מֵאֵז פְּנֵי הַבַּיִת לֹא רָאִית
שִׁבְתָּ וּמוֹעֵד יוֹם צוֹם וַיְמִי חֲדָשׁ

גמול עתליה

רק שְׁעָרַי בֵּית הַבַּעַל בְּקִרְתָּ
 כָּל-עַת • וַיִּפְעַת מִצְבַּתוֹ הַגְּדֹלָה
 כִּי נֶאֱמַן עִמָּנוּ
 לִבֶּךָ כָּלֵב אַחֲאֵב וּכְלֵב אִיזְבֵּל :
 חִישׁ כַּהֲנֵי הַבַּעַל
 קָטוֹן וְגִדּוֹל בָּמוֹ.

עִם הַשְּׁלָמִים וּשְׁלוֹמֵי אֲחֵנוּ
 בְּקִשׁוֹ שְׁלוֹמֶךָ • פִּימוֹ כְּלִבְבָמוּ •
 גַּם נִשְׁבְּעוּ לִנְצוֹר כָּל-פְּקוּדֶיךָ
 אִזּוֹ הַפְּהֵנָה לִי לְעַד הַתְּחִלָּה
 וּבִיד צָפוּ פְקִיד עַל הַמְּלִתְחָה
 בְּגִדֵי פָאָר אֶת כָּל-אֲחֵי הַלְכִשְׁתָּ
 כֶּסֶף וְזָהָב מִקְדָּשֵׁי הַבַּיִת
 הִרְמַתָּ • לְפָאָר הַדֶּרֶת הַיְכָלֵנוּ
 שְׁמָה לְאוֹרֶךָ בָּאוּ בְּבִרְיָתֵנוּ
 שָׂרִים וְשָׂרוֹת • עִם רַב עַד אִין חֲקַר
 הַשׁוֹקֵדִים יוֹם יוֹם • הַזֶּה מִלְּאוּ
 עַת הָעֲבֹדָה פֶּה לְפֶה הַבַּיִת :

לְמַכְבְּדֵי כְבוֹד לְעַד אֲנַחֲלָה :
 אֲמַנֵם אֵהָה מְלִפָּה ? מִיֹּם מִנְעַתָּ
 רִגְלֶךָ • לְכַלְתִּי בּוֹא בְדַבִּיר קִדְשֵׁנוּ
 בְּגִלְל יְגוֹנוֹחֶךָ וּמְגוֹרוֹחֶיךָ
 הַמְאֲדִיבוֹת וּמְכַלּוֹת עֵינֶיךָ
 גְּלָה כְבוֹדֵנוּ ? אֲבָד נִצְחָנוּ ?
 כִּי גִדְדוּ הֶלְכוּ
 גַּם נִפְצוּ הָעַם הִנֵּה וְהִנֵּה :

עתליה
 מחז

גמול עתליה

אֵלֶּה לְמִקְדָּשׁ לִירוּשָׁלַיִם
אֵלֶּה לְהִיבְלִדָן • וּלְבֵית אֵל אֵלֶּה
אִין רַק מַעַט עוֹד בְּאִים בְּשַׁעֲרֵינוּ
וּלְהַעֲלוֹת חֲמָה לְשַׁפִּיעַ רְגוֹ
אֶת מִזְבְּחֵי זָנְחוּ

בְּזוֹ קִטְרֹתַי • עוֹלוֹתַי נִאֲרוּ •
הִתְעַלְלוּ בִי • וּבָאתִי בְּגֵדוֹ •
עֵתָה גְבִירַתִי • יְדֵי הַחַוִּיקֵי •
הִתְעוֹרְרֵי • הַקִּיצֵי •
אֵל תַּתְּנֵי פִגְמַת לִךְ • הַתְּאֲמִצֵי •
שׁוּבֵי בְּרִגְשׁ בֵּית בַּעַל עֲגוּ
קִנְאֵי כְבוֹד הַבַּעַל

עוֹלוֹת וּמִתָּן רַב הִבִּיאֵי בְיַת
לְכַהוֹת לְעוֹד אֶת עֵינֵי צְרִינוּ
שִׁימֵי פְקוּדוֹת בְּמַסְלוֹת דְּרַכְמוֹ
בַּל יַעֲלֶה הָעַם הַזֶּה לְזִבוּחַ
זָכְחוּ • בְּבֵית הָאֵל בִּירוּשָׁלַיִם •
כִּי לוֹ כְּהֻרָף עֵין • וּבְעוֹד רִגַע
מִבּוֹא בְּעוֹרְחָנוּ תַתְּבוֹשְׁשֵׁי
יָשׁוּב לָבְבוּ אֵלָיו כִּימֵי קֹדֶם •
כֹּל־כֹּהֲנֵי הַבַּעַל יִכְחָדוּ

גַּם אֶת וּבֵית אַבְיָךְ אֲכוֹד תִּאֲבָדוּ •
חֹשֵׁי לְנַפְשֶׁךָ נָא • מֵהַר הַזֶּה יִשְׁעֵי
מָרָם נְהִי מְרָמָם מִדְּרָךְ כַּף רָגַל
הַסּוֹרְרִים אֶת הוֹד גְּדִלְךָ תִיעֲבוּ
מָרָם יְנוֹסוּן כִּצֵּל מִכְּטַחֲךָ

גמול עתליה

עתליה

טָרַם כְּמוֹת נָבֵל תְּמוֹת נַפְשֵׁנוּ
 טָרַם יְהִירִים יְרִיעוּ עָלֵינוּ :
 מִתֵּן בְּחִירִי : מִה בְּמֵאֵד נִדְבִיתִי
 עֵתָה בְּדַבְרֵי פִי :
 עֲלֶךָ אֲנִתֶק . אֵל יִפֹּל לִפְּךָ
 אֶרְעָה לְמַרְבֶּצֶךָ צֹאנִי . אֲשׁוּבָה
 (אֵף כִּי יִגְוֹנוּתִי קִשִּׁים מִמֶּנִּי)
 שִׁים אֲוֹרְבִים לְעַם . שִׁים אֲנִשֵׁי חֵיל
 שִׁים שׁוֹטְרִים לְךָ . בְּשִׁבְלֵי הַדֶּרֶךְ
 לְנַחֲוֹת צִעְדֶם בְּזִרְעֵ עֲרִיךְ
 הָרֶם (א) תְּרוֹמוֹת מִקְדָּשֵׁי הַבֵּית
 לְגִדְלֵל פֶּאֶר הַבַּעַל
 לֵךְ וַעֲשֵׂה אֶת כָּל־אוֹת נַפְשֶׁךָ
 כִּי כָל־יִבְלִיתִי לֹא אֶמְנַע מִכֶּךָ :
 הַשְׁתַּחֲוִיתִי לְךָ . תַּחֲוִי לְנִצָּחַת
 וּבִצֵּל גִּדְלִתְךָ נִרְיַמָּה מִצַּח :
 לַיְלָה בָּיִם סוֹעֵר בְּמִצּוֹקוֹתֵינוּ
 רָדְנוּ תְּהוֹמוֹת שָׁמַיִם עָלֵינוּ
 אֵךְ עֵת פָּנִי יִקְרַת אֲוֶרְךָ רְאִינוּ
 קָמָה סַעְרָה לְדַמְמָה אֵלֵינוּ
 אֲוֹר זֶה כְּכוּכַב הַצָּפוֹן אוֹתָנוּ
 יִנָּחֶה לְחוּף הָאוֹשֶׁר וְטוֹב לָנוּ :
 מָתִי נִבְרַתִּי ? מָתִי תְּרוּחִי ?
 מֵעֲצַבַת רוּחֶךָ מִצְרוֹתֶיךָ ?

זנות

עברו

אמצי

גמול עתליה

אֲמַצִי • שְׂאֵי קוֹלְךָ ? הַגִּידִי לָנוּ

לֹלֵי בְכַחֲנוּ • • • • •

קִמְנָה נִלְכָה • • • • •

אֶל בֵּן עֲרָנִי אַחֲרֵי בֵּית הַמֶּלֶךְ

שָׁם בְּדַחֲבָה אֲנַחֲוֹתִי הַשְּׁמַעוּ

אֶךְ עַל קִשֵׁי יוֹמֵי דָמַעַתְדָּמְעוּ :

עתליה

צָרוֹת לִבִּי כְּאֲדִים יִבְעֵרוּ

מִחַת שְׁקֵעֲרוֹרִית שְׂטַח הָאָרֶץ

יִתְקוּטְטוּ יַחְדוֹ כֹּל-עוֹד נִעְצָרוּ

אֲמַנֶם בְּצֵאתְכֶם חוּץ בְּפְרוּצֵם פְּרִץ

יִפּוּט וַיִּמִּיר מִסּוּעָה מִסַּעַר

עַמְקֵי וְהָרֵי נִשְׁפָּה וְעִיר וַיַּעַר :

יִתֵּן אֱלֹהִים אֱמָר בְּשִׁפְתֵינוּ

לְשִׁבִית יְגוֹנוֹתֶיךָ כִּלְבַּבְנוּ :

עזרת ישראל

זכרים ויואש צאִים הולך ודגדג :

עַד פֹּה יְהוֹאָשׁ ! עוֹד אֶל תִּרְחַק הַלְּאָה

כִּי פֹה עֲזַרְתָּ יִשְׂרָאֵל (א) נִגְמַרְתָּ :

זֶה לְעֵלוֹת עוֹלוֹת הוּא (ב) הַמְזַבֵּחַ

פֹּה תַעֲמוֹד בְּפֶאת מִזְבֵּחַ עִמָּנוּ

לְרֵאוֹת בְּהִקְרַב עֵלְת הַבְּקָר

זכריה

בתפשו בכבוד

יואש :

אל

(א) טעמן כל עזרת ישראל צאִים . ועולה תתנה לעזרת הכהנים . יומא 97 כ"ס .
ועושין בתוך סעודה גדולין ע"כ לוישראל ע"כ לכהנים . צפ"ג דמדות : הרתגס
ז"ה סעודיה . מ"ה : ז' : (ב) וזה מזנה לעולם לוישראל . ל"ה . ח' . כ"ג :

גמול עתליה

טו

אַל תַּעֲלֶה (א) הַמְדַרְגָּה הַלְלוּ
 רַק (ב) לְסַמִּיכָה וּלְצַרְכֵי הַזִּבְחָה
 כִּי (ג) הִיא עוֹרָה מְקַדְּשֶׁת מִבְּנֵי
 לְכַהֲנִים הַבְּדֻלָּה :
 לֹא אֶעְבֹּר אֶת־פִּיךָ
 אֲחִי זְכַרְיָה • הִגֵּד אִם יָדַעְתָּ •
 מַה מַּעֲלוֹת שֶׁלֹּשׁ הָהֵן מַמְעַל
 הַמַּעֲלָה אוֹ מְדַרְגָּה זְכַרְתָּ ?
 שָׁם עוֹמְדִים בְּכָלִי שִׁיר וּמַצְלֵהִים
 הַמִּנְגְּנִים וְלוֹזִים וּבְנֵי יַחֵשׁ (ד)
 עַל קַרְבָּנוֹת הַקֹּהֵל בְּזַמְנָמוּ
 גַם (ה) בַּעֲצַרְתָּ עַת נִסּוּךְ הַמַּיִם :
 מַה זֶה אֲשֶׁר עֵינִי רוֹאָה סָנְגֵד
 כֶּסֶף וְאַפְרִיזִין • אֵצֶל הַשַּׁעַר •
 נוֹצֵץ וּמִבְרִיק מִזָּהָב וְכֶסֶף ?
 בְּנוֹי לְתַלְפִּיּוֹת עַל מְגֵדֵל שִׁישׁ
 עָלָיו בְּהַקְהֵל הָעַם בְּרִגְלָה
 מִלְכֵי יְהוּדָה בְּגִדּוּלָה יֵשְׁבוּ
 לָהֶם לְבָרִם לֹא אֵל זוֹלָתָנוּ
 פֹּה (ו) בַּעֲזָרָה הַרְשִׁיזִין לְשִׁבְתָּ :

יואש

זכריה

יואש

זכריה

יואש

(א) מעזרת ישראל עולים לעזרת הכהנים במעלה גזוז חמש • הכתוב ה' צית הנחיש
 ו' ג' • (ב) עזרת כהנים מוקדשת מעזרת ישראל שאינם נכנסים להם חלה בשעת
 זריכתם לטחיבה וכו' הכתוב ה' צית הנחיש ז' • י"ע : (ג) בעזרת הנחיש ג'
 מעלות דום כל מעלה הזי חמש הוא הדוכן • הכתוב ה' צית הנחיש פ"ו • ג' • מ' :
 (ד) סורים והזרחלים שמוחסים האשוחין לכסונה • הכתוב ה' כלי התקדש פ"ג ג' :
 (ה) חין חומרים שורה חלה על עזרות הנזר של הוצה ועל סלתי עזרת צעת נסוך
 חמים סס • סעוף צ' : (ו) חזנית היכל כ"ו ע"ג צס יוספון • • ר' : חין
 ישיבה בעזרה חלה לתלבו צית דוד • הכתוב ה' צית הנחיש • ז' • ר' :

גמול עתליה

זֹאשׁ יִדְרִי הִיִּת שָׁמַח
לְרֹאוֹת בְּתַפְאֲרָתוֹ.

לֹוֹי עֵתְלִיָּה אֲהַבֵּת הָעוֹשֶׁק
לֹא נִתְגָּה זֶרַע דָּוִד לְמַבַּח :

יִמְלוֹךְ לְדוֹד וְדוֹר הָאֵל עֲשׂוֹנו
בּוֹ נִעְלוּ וּכְבוֹדוֹ יִשְׂמַח בָּנו :

בּוֹחֵן לְבָבוֹת וּבְלִיּוֹת יִרְצֶה :
כַּמָּה חֲסִדִים עִמָּדֵי הַפְּלִית

אֲחֵי זְכָרְיָה לְשִׁמְעֵינִי אֱלֹה
אֵלֵי חֲרָשׁוֹת נִפְלְאוֹת מִמֶּנִּי :

גִּלְיָה עָרְנָא אֶת אֲזִנֵּי אֲדָעָה
לְמָה בְּכַתֵּף הַמְּזִבַּח נִגְבָּה

(א) כִּבְשׁ מִשְׁפַּע בְּהַ מְדַרְגוֹת אֵינִי?

לְבִלִי נִגְלָה הָעֶרְוָה עָלַיָּה

אִם מָה מֵעֵט מִצְעָרֵינוּ יִרְחַבּוּ :

דַּע כִּי כָבֵד אֲנִשִּׁי מִשְׁמֵר גָּמְרוּ

(ב) לְקֵרוֹת שָׁמַע וּתְפִלוֹת הַזְּכוּתֵינוּ

(ג) מִקְטִיר וּמְטִיב הַנְּרוֹת הַנֶּמֶוּ

עַל מַעֲלוֹת הָאוֹלָם יִחַדּוּ שָׁבוּ :

עֲתָה לְקוֹל הַמְּגִרְפָּה שָׁמַעַתְּ

עָלוּ בְּנֵי לֹוִי עַל הַדְּבָרֵינוּ

יואש

זכריה

יואש

זכריה

ובני

(א) וכנס היה בניו לדבריו חל תנא. סתתם. ש' צות ונחזיקה ס' צ' י' ג' עשה כנס לתנא
 ס'א יפסח מדברות סגורתים לגילוי ערוה תחת וזרחת הססיעות. סס ונתכילתא : (ב)
 אחד שמעלין האזינים לכנס תתכנסין כולן ללכת הגוית וקורין ק"ס וכו' סתתם סלכות
 המזין ומוספין ו'. 7 : (ג) תפייסין קייס ג'ור' תוכה בקטורת מי שזכה ונכנס ותקטיר
 ואח"כ נכנס זה שזכה נדיסון התנורה ותעזי ג' נרות ויולא זה סהקטיר עם תדסן סתנורה
 ועומד על מעלות הדוכן סס : כשיגיע זין האולם ותנא נאל אחד סתנורה וזרקס זין
 האולם ולעזתה וכו' : סמות את קולה יודע סההיו יבסיהם נכחוס וכו' וכן לוי דן ונא. סס :

גמול עתליה

וּבְנֵי שְׁכֵנֶיהָ אֶת־נִתְחִי (א) הַזֹּבַח
 (מִמַּחְצִית הַכֶּבֶשׂ לַפֶּאֱת יָמָה)
 הָעֵלוּ עָלַי מְעַרְבַת הַמִּזְבֵּחַ :
 שָׁם נִשְׂאוּ (ב) כְּפָמוֹ
 שָׁם הָעֵלוּ סֶלֶת כָּלוּל בְּשֶׁמֶן
 שָׁמָּה (ג) חֲבִיתֵי הַמִּנְחָה הַקָּטִירוּ
 שָׁם (ד) מַעְלִין בַּסֶּפֶל יוֹן הַיָּסָךְ
 עֲתָה • נְעִימוֹת (ה) שִׁירְתָם נִשְׁמָעָה :
 אַחֵי רְאֵה • הָאִישׁ הָעוֹמֵד שָׁמָּה
 הוּא (ו) הַסֵּגֶן • מִנִּיף סוּדָר לְתַקְוֶעַ
 תִּשַׁע תְּקִיעוֹת עַל פְּרִקֵי הַזֹּמֵר
 עַל כָּל־תְּקִיעָה וְתְקִיעָה יִרְעוּ
 נִשְׁתַּחֲוֶה נִכְרָעָה :
 עֲתָה שָׁמַע כִּי הִצְלִיל הַקִּישׁוֹ
 הַמְחַצְצֵרִים בְּצַחוֹ
 גַם הַמְנַסֵּךְ שִׁפָּךְ אֶת הַיָּיִן
 יִהְדוּ בְנֵי לױ גִּגֹן הַשְּׂבִילוֹ
 הַשִּׁיר לְרֵאשׁוֹן בְּשַׁבַּת הַתְּחִילוֹ :
 הַשִּׁיר מִסוּדָר וְהַמְלוֹדוֹת מִחַלְלִים וְהַלּוּיִם עַל הַדוּקָן
 פּוֹנְחִים בְּקוֹל נֶגַעַס וּנְגוֹן יָפֵה • תִּזְמָר טז א' :
 חַהֲלוּס כ' ד א כָּל־יױשְׁבֵי תֵבֶל וּמִלֵּאָה שִׁירוּ
 הוֹדוּ לְשׁוֹבֵן עַד בְּמְרוֹמֵי עָרֶץ

בתוך

(א) תעלי האיצנים נותנין אותן ומחלי כבש ולעטה נמעננו • סס • סקו' • ג' • ואחר
 הסעיה מעלין האיצנים (מי זכור) עין הכבש • למזבח • סס • סעיה ס' • (ב) ומנכין
 זבחת כהנים • סס : (ג) ואח"כ מעלין סלת הנסכין • סס : (ד) ואחר הסלת
 תקטיר החציתין • סס : (ה) ואחר החציתין מעלין את היין לנסוך • סס : (ה) ונשעת
 הניסוך חומים הלויים סס : (ו) הסגן עומד על קרן המזבח וסודרין גידו
 ומנף הקיש עם צלצל ותקעו חלו נחלצרות ודברו הלויים בשר הגישו לפקד והשתחוו כל
 עם וט' על כל תקיעה השמחה וכל התקיעות שנה החמיר חשב • כל זה סס :

גמול עתליה

פתוף ובכנור שחר העירו
מומור לרוד לארני הארץ :

ב כי הוא עלי ימים ממעון שמים

יסר ארניה בתימות תהו

גם על נהרות על מבועי מים

הכין מכוניה עם אבני כהו :

ג מי יעלה אל-הר אל בכופים

מי יחזה נעם פניו בישע ?

האיש טהור לבב ונקי כפים

ירא שבועת שוא מרמה ופשע :

ד ישא ברכה מן האל ממעל

ישא צדקה מידו בל תלה

דור דורשי עוון נעדרי מעל

בית יעקב זרע ישראל סלה :

ה רומו שערים ראשיכם ריגו

רומו (בבא מלך הכבוד) מצח

הנשאו פתחי עולם וריגו

כבוד למלך הכבוד לנצח :

ו מי הוא ומי זה יבא בשערינו

לו הגדלה וגבורה בל תלה

עוון וגבור הוא האל עושנו

ימלוך בכבוד לעד נצח סלה :

ז רומו שערים ראשיכם ריגו

רומו (בבא מלך הכבוד) מצח

הנשאו

גמול עתליה

הַנְּשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם : וְתִנּוּ
כְבוֹד : לַמֶּלֶךְ הַכְּבוֹד לְנֶצַח :

מִי הוּא זֶה יָבֵא בְשִׁעְרֵינוּ
לוֹ הַגְּדֵלָה מִסֵּפֶר גְּדֵלָה
אֵל הַצְּבָאוֹת הוּא : עוֹז מִכַּטְחֵנוּ
נֹרָא מְאֹד : מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה :

חלק שני

גן עדנים יפה ונחמד למראה אחר בית המנוח:

עתליה מחן ועובד :

מִתָּן עתליה נשענת על יד מחן :
מִיָּדַעִי - בְּרַפִּי כְּשִׁלּוֹ -
לֹא אוֹכְלָה עוֹד לֶכֶת

נִפְשִׁי בְּקִרְפִי בָרַע חֲתֻמוֹגְגָה :
מוֹל הַבְּכָאִים - תַּחַת

זאת התאנה בשפת זה הנחל
פה אשבה לנוח מה אנליגה

פה תשמעו

אנא מלכה הרגיעי :

כמעט לשוני אל חפי דבקה

יראה מבוכה (א) נחמה סבוגי

וימדרו חיי בלתי ירפוגי : עתליה יושבת

מתן שמע עובד הטה אונגה :

אמצי

גמול עתליה

עובד

מתן

עתליה

אֲמָצִי לְבָבְךָ . . . .

. . . . שׁוֹמֵעַ עֲבָדְךָ :

מִיּוֹם הַיּוֹתִי . עַד יוֹם בּוֹ שָׁמַעְתִּי

מִיַּת אַחֲזִיָּהוּ . (הַבֶּן אֶהְבֵּתִי)

שָׁבַט אֱלֹהֵי עָלִי לֹא הִנֵּפָה

בָּלוּ שְׁנוֹתַי בְּשִׂמְחֹת וְשִׁקְט

כָּל־תְּעֻנּוֹת הַיְדִידוֹת טָעַמְתִּי

רַק אַחֲרַי (א) עֵינַי הוֹאֵלְתִי לְכַת :

יָמַי בְּשִׁירִים וּמְחַנּוֹלוֹת כְּלִיתִי

שָׁנָה מְחֻקָּה . וְנִדְוָדִים שָׁבַעְתִּי

כָּל־רַע . אֲנָחָה . וְצִיר . לֹא יָדַעְתִּי :

אֲמַנָּם אֶהְיֶה לַיּוֹם ! יוֹם צָר וְחֹשֶׁךְ !

יוֹם מָר וְנִמְהָר ! יוֹם מָר לִי מִמּוֹת !

יוֹם הַשְּׂמוּעָה בָּאָה

שָׁבַת מְשׁוֹשׁ לְבַי ! טוֹבָחַ נְשִׁיתִי !

נִהַפְךָ שִׁשׁוֹנִי וּמְחֹלִי לְאָכַל !

שִׁירֵי . נְגִינּוֹתֵי . הַדָּוָה וְשִׁקְט

חַיֵּשׁ עִם אֲנִיּוֹת אֲבָהָהֶם חָלְפוּ .

לִלְחַל לְלִילָה וּמוֹתֵי נִתְקוּ

מְרוֹב יְגוֹנֵי . וּשְׁנֹתַי נִדְרָה

כִּי אֶעֱלֶה עַל לֵב . (אֹיָה לִי אֹיָה)

בְּשַׁת קְלוֹנֵי יוֹם בְּנֵי יִמְלוֹכוֹ

תַּחֲתָיו . וַיְדִיחוּנִי

מִהַיּוֹת גְּבִירָה . בְּזִרוּעַ כַּחֲמוֹ

א

ג א) הַסְּכִיף בַּסֵּם ח'ל * עַתְלוֹס וְנַחַס וְסִי לֹס זַנִּים מְנַעַל חֹד וְלִכְן חֹדֵד הַכְּתוּב וְחֻקָּה יִסְמָנֵף בַּת הַתֵּלֶךְ יוֹכֵס חֹחֹת חֹחִים לְרַשׁ סִימָס אַחֲרָיו מְחַנּוֹת וּמְחַנּוֹת

נמול עתליה

או פן בקום איש זר למלוך עלינו
 ידמוס כבודי וכמו שיה נאלמה
 פה אשבה (אוי) גלמודה נאשמה :
 הגות וגם מורשי לבי אלה
 העלו באפי עשן איש זקרת
 ובמועצותיכם עיני נחשבו :
 חיש בחרוני קראתי להרב
 את כל בני המלך
 בל נקמרו מעי מדמעוטימו
 בל האזינו אוני אנקתמו :
 מאז מנוחה אלי לא מצאתי
 לא שקטה רוחי יומם ולילה
 יומם ברות הרעה נדהמתי
 לילה בחזיונות קשות נבעתי
 פי צללי נפשות הנקיים אלה
 הם עוטרם אל ראשי כמצנפת
 תמיד להבהילני :
 צלמי דמותם צורות תבניתמו
 באים ושבים נגד עיני עתה
 בל אעצרה כח ממפח נפש :
 אתמול בעת בסתר התבודדתי
 הדר בחדר לתור לי מנוח
 מני מעוף צוקה עיני קדרו
 ובמחזה מפתיד ראה ראיתי
 עבי שחקים בכרקים נפתחו
 וכמו סערה ירד נגדי רוח

גמול עתליה

עִמָּה מְעִיל • מֵרֵאשִׁי עַד כַּף רִגְלִי
מָה זֹאת וְעַל מָה זֹאת לִידַע אֹיְתִי
וְאַחֲזָה אֲנֹכִי

(כְּרֵאוֹת פְּנֵי עוֹבֵר כְּרֵאוֹת פְּנֵי)
יְלֵד מְדַקֵּר חֶרֶב

חֵאָר דְּמוֹת פְּנֵי כְּבִי הַמֶּלֶךְ

פּוֹרֵשׁ שְׁתֵּי יָדָיו כְּגִלְיָלִי כֶסֶף
אֵלַי • לְבַקֵּשׁ עַל נַפְשִׁי מִמֶּנִּי :

וְחַל לְבָבִי • פְּלָצוֹת בְּאַתְנִי !
קָמְתִי בְּחִלְחָלָה גַם הִתְנַעַרְתִּי
אוֹלֵי אֲנִי חוֹלְמַת • עוֹד יִשְׁבְּתִי
לְתַת לְרוּחִי נַחַת

אֵךְ עוֹרְקִי לֹא נָחוּ לֹא שָׁקְטוּ :

קוֹלוֹ כְּרַעַם מִרְחוֹק שָׁמְעֵתִי

קוֹרָא בְּאָזְנִי : שְׁמַעִי פֶת הַמּוֹת

אֵל מְאֻכְלַת פִּיּוֹת הַתְּעִתְדִי

כֵּעֵת לְמַחֵר • וְשִׁאוּלָה תִירְדִי :

כְּכֹלוֹת דְּבָרָיו אֵלֶּה

נַחַה סְעָרָה וְתַעֲף וְתִלְךָ :

מִשָּׁם כְּשִׁכּוֹר נַע וְנָדַר עֲלֵיתִי

אֵל הָעֲלִיָּה • אוֹלֵי אוֹכֵל שָׁמָּה

לְמִצּוֹא עָלַי עֲרֵשִׁי אֵל נַפְשִׁי שָׁקֵט

אֵךְ־שִׁעֲרוֹת רֵאשֵׁי אִזּוֹ הִסְתַּמְרוּ

כְּרֵאוֹת בְּעוֹד כְּמַעֵט עַפְעַפֵּי נָמוּ

אֶכְפֶּה • שְׁפִיפּוֹן • תַּנִּין • וּבְנֵי רֶשֶׁף

לִילִית • וְאֲחִים • עוֹנֵיָה • וּפְרָס •

נמול עתליה

אִיִּם • שְׁעִירִים • תְּבִיִּים • וְנָשָׁר •
 הַשּׁוֹאֲגִים לְטָרֶף
 שֶׁן הִרְקוּ עָלַי קָרְעוּ לֹא דָמוֹ
 לְאֹכַל בְּשָׂרִי זֶה עִם זֶה הַשְּׁלָמוֹ :
 אָנָּה מִיִּדְעִי ? אָנָּה אָנוּסָה ?
 נִפְשִׁי עֵיפָה ! אֲמוֹתָה הַפְּעַם !
 קִצְתִּי בְּחַיִּי ! אֲרִיד לְבָאֵר שַׁחַת
 כִּי לְרַפְּאִים יֵשׁ בְּעַפְרֵי נַחַת :
 אֵל נָא מִיִּדְעִי ! אֵל נָא תְּדַרְשׁוּ
 נוֹחַ לְנִפְשִׁי סֵלָה
 כִּי הִרְפוּאָה אֵל שְׁבָרִי הִדְלָה :
 מִלֶּכָּה חֲכָמַת לֵב • טוֹבַת הַשְּׁכָל
 כְּמָה מְאֹד נִפְלְאֹתִי
 מִמֶּאֱמֹרַיָּךְ וּמִכּוֹחַיָּךְ
 אֲנִי גְבִירָתִי • אֲנִי הַנִּיחִי
 רִגְשֵׁת פְּחָדִים אֵלֶּה
 לְבוֹעָרִים בְּעַם לְפִתְאֵי דַעַת •
 אֵל יִהְיֶה לְבָךְ • אֵל תִּשְׁתּוּחָחִי
 כִּי מִשְׁפָּטִי הָאֵל עָשִׂית בְּאָרֶץ :
 מִי זֶה גְבִירָתִי תִפְשׁ בְּקִשְׁתָּ (א)
 וַיִּךְ לְכַב יוֹרֵם אָחִיךָ עַד מוֹת ?
 מִי זֶה בְּחִרְבוֹ הִרְג שְׁבָעִים (ב) נִפְשׁ
 כָּלֶם בְּנֵי אַחֲאָב אָבִיךָ הַמֶּלֶךְ ?
 תּוֹךְ יוֹרְעָאֵל מִי זֶה הִכָּה וַיָּמַת (ג)

כהן

(א) ויסוף מלך ידו נקשת ויך את יהוסם . וגו' * מלכום ז' . ט' . כ"ד : (ב) ויקהו את בני
 המלך וישחטו שבעים איש . ט"ז . י' . ז' : (ג) ויך יסוף וגו' כל גדוליו ומיודשניו וכסניו . ט"ז
 י' . יח :

גמול עתליה

כֵּהֵן מִיָּדַע וְגִדּוּלָיו בְּחָרֵב ?
 וּבְשׂוּמְרוֹן (א) מִי זֶה הַשְּׂמִיד כָּל־גִּבּוֹר
 נִשְׁאָר לַחַיִּים מִבֵּיתוֹ בְּאֶרֶץ ?
 מִי זֶה הַלֵּא כִּי אִם קִנְאֵת הַמֶּלֶךְ (ב)
 אֲדִיר וְנוֹרָא כָּל־מִשְׁפָּטָיו צָדֵק :
 לָכֵן גִּבְרַתִּי לִפְנֵי אֵל יָרַע
 אֵל תִּירָאִי . חֲכִי אֶת תְּגִמּוּלוֹהִי
 בְּעִשׂוֹת דְּבַר עֲבָדוֹ פְּקוּדֵי פִיהוּ :
 כָּל־הַיְלָדִים אֵלֶּה

כָּלֶם בְּנֵי מוֹת הָיוּ מִבְּטָן :
 שִׁישִׁי וְגִילִי . אֵל תִּשְׁאִי עוֹד נְתִי
 כִּי טוֹב שִׁכְרְךָ כִּפְעוּלְחֶךָ יְהִי :
דָּמָה כְּהַר תְּבוֹר רָעָה יִקְרְנוּ
 אִם הִיא בְּשֶׁרֶד הִירָאָה נִתְאַדָּח
 נִתְאַמְצָה אֵל יִמוּטוֹ רִגְלֵינוּ
 לִיפּוֹל בְּשַׁחַת לֹא לָנוּ חִפְרָה

נעמה ופנינה מתלמדות חשה את רעותה מרחוק
 צלו תרסנה למלכם ורעיה :

מִי נַעֲמָה מִמֶּנּוּ	פנינה
חֲנֹשׁ אֲלֵיהֶם ?	
• • • • • אֶת לְבִי מֵהָרִי	נעמה
לְבִי אֲחוּתִי רוּצִי	פנינה
כִּי נִאֲהָבַת אֶת יוֹתֵר מִמֶּנִּי	
מֵהַנְּבִירָה :	
• • • • • מַה טוֹבוֹ דוֹדֶיךָ !	נעמה

תגדל

(א) וינח שחרון ויך את כל הנשארים לאחוז . ט . ו . ו . (ב) צהמס יהוא למלך לווה לסכרוח לאחוז מהחין בקיר ועזר ועזר ציבוללי . מלכוס . ט . ס :

נמול עתליה

תגדל בעיניך נפשי לשלוח
 אותי למרפץ הלביאה וליש?
 לא העמודי שוממה מנגד
 אם יתנוני אל שניהם טרף?
 צדקה בדברך :

פנינה

נעמה

פנינה

נעמה

..... השעה עוברת
 לבא בסודם לא עצרתי פח?
 מה טוב • אבל איך ידע
 מתן • בשורה הרצים הביאו
 אצים ?

..... אחותי אם בן נלך יחד :
 לא כי לכדי אלק • שמעי מני •
 רחש לבכי דבר טוב • נא יחד
 חוצה פנינה נלך :

פנינה

נעמה

שמה אניך תחבלה חשבת
 לבא בסודותימו
 פתאום • בלי יחר בנו אפימו
 ויואלות נמרה המזה :

מלכה עדינה • אף כי מלאו דעת

עבר

עצות שפת מתן • שמעי נא מני
 אלה דברי • לו לבך ייטיבו :
 טובות ורעות כל-רואי השמש
 המה בכת המדמה יתפושו
 המחליץ חושיו ישכון לבטח
 ישחק לכל-מקרה ילעג לפגע
 המחליש חושיו • ימות באהל

גמול עתליה

יָרַעַד לְקוֹל עֲלֵה נֶדֶף כְּלִדְגֵעַ
לְכֵן גְּבִירָה כַח הַתְּאוּרִי

אֵל תְּעֲרוּצִי מִרְעָה עוֹדֶנָה
לֹא נִהְיִתָּה • וַיְגוֹנוּהֶךָ גֵּרִשִׁי •

שָׁכַבְי בְּלִי מְנוּר • שָׁכַבְי לְבִטָּח
כִּי הַחֲלוּמוֹת הַבְּלִי שׁוֹא דְבִירוֹ

הַתְּבוֹנְנִי וּבִטָּחִי
עֲרֹכִי מִחֲוֹלוֹת הַרְבִּי שִׁיר וְשִׁמְחִי :

אִישׁ שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה בְּמִנַּת חֲלִיקָהּ
הֵנוּ מֵאֲשֶׁר מְכַל־יִשְׁבִּי חֲלָר

חָרַד לְדַבֵּר רַע מִרֶם בּוֹאֵהוּ
נוֹפֵל בְּרִשְׁתּוֹ יִרְאֵתוּ בְּיָלֵד :

פנינה מתנפלת צגנה צעד הצגנה חרנה וקראת תקרא :

אִוִי נַעֲמָה עוֹרִינִי !

פנינה

עחליה לעובר מִי נִפְלָה (אִוִי) שְׁמָה מִשְׁלָנוּ ?

בַּיָּד פְּנִינָה • • • • • עובר

פנינה כקול מר • • • • • אִיפֹה אֵת עוֹרִינִי !

עחליה בְּתִי פְּנִינָה • נִגְפֹת קָרְסֶלֶךָ ?

פנינה רַק מָה מְעַט •

עחליה • • • • • מֵעַי הֵמוּ עֲלֶיךָ :

פנינה תְּחִי גְּבִירָתִי • תְּחִי לְנִצָּח :

עחליה קוּמִי פְּנִינָה קוּמִי ?

עחליה לעובר לָךְ הַחֹק יִרְיָה • (עובר שולח ידו להעמידה)

נעמה יוצאת מבלי התראות רק למתן ולוחשת באזנו

הַשְּׁעָרָה רָצִים אֲצִים הַגִּיעוּ :

אִישִׁי • בְּשׁוֹרָה לְשִׁמִּיעַ אֵלַיךְ

נמול עתליה

אל נא תאחר מלכת עדימו :

אלך ואשוב • מתן יולא ונעמה אמרו

• • • • • בתי מה נהיתת ?

מחן לנעמה
בחשאי
עתליה לפנינה
פנינה

זה מה מעט ירדתי

לרעות בגנך לראות בשלחך

אם פרהה הנפן :

ונמו כבודך מרחוק ראיתי

עם נאמניך סוד מסתרת

שבת לי לאחור • ובשובי כשלת

התמעדו קרסלי גם נפלת :

בתי עלי החדרה

וקחי צרי לתרופת כנאוכך

גם נוזלים קרים • אל תתמהמה :

עתליה

פנינה לזנות על ירכה נשענת על יד עוצד עד

לאתה לחן :

מלכה חתי נפשך :

• • • • • כל זאת הערמנו

לחת בשורה אל מתן בסתר : ויולאת :

פנינה לעתליה

וזאת לעובר

בחשאי

מתן טז מדבר זינו לבין עלמו ננוך צמחשנותיו :

משמר במשמר יום אחמול אחרו ?

כרי ורצים ונגידים נאספו ?

אבות ושרי המאות נועדו ?

אין זה הלא רק קשר

המורדים !

• • • • • מתן ? אנה הלכת ?

מה רוחך סרה ? גם מה מללת

עתליה

גמול עתליה

בִּינְךָ לְבִין עֶצְמֶךָ ?

• • • • • מְלָכָה • יִצְאָתִי

חוֹצָה לְשַׁעַר הַפְּרָדִים • לְשִׁמוּעַ

כִּי רֵץ לְהוֹדִיעַנִי בָּא בַסֶּהַר

כְּמָה חֲדָשׁוֹת • אֵת רוּחִי הִבְהִילוּ :

מָה הַחֲדָשׁוֹת הֵן ?

רָעָה אֲשֶׁר יְגֹרְתִי

עוֹלָה וּבָאָה פְּסוּפָה נִגְדָנוּ :

שֵׁשֶׁת שָׁנֹת מְלֻכּוֹתֶיךָ אֱלֹהֵי • שְׁמָתִי

לָנוּ מְרַגְלֵי חָרָשׁ

מוֹל מְפָרְצוֹת הַפִּית (א)

(בָּקְעֵי יְדֵי בְנֵיהֶ)

לְבֹא לְגִלוֹת אֶת־אֹנִי בַסֶּתֶר

אֵת כָּל־אֲשֶׁר עוֹשִׂים שָׁמָּה לְפָנֶימָה

הַכֹּהֲנִים אוֹ הָעָם : עָתָה בָּאוּ

רָצִים לְהוֹדִיעַנִי •

כִּי שׁוֹמְרֵי מִשְׁמֶרֶת

הַיּוֹצֵאִים הַשִּׁבְתָּ לֹא נִפְטְרוּ

רָצִים וְכָרִי כְּלִי־נְכוּרֵי חֵיל

שָׂרִים וְרָאשֵׁי הַמְּאוֹת נֶאֱסָפוּ

הַיּוֹם לְהִקְהֵל בִּירוּשָׁלַיִם

בְּלִתֵּי זְמַן הַרְגֵל •

אִין זֹאת גְּבִירָה • רַק חֶקֶךָ לְפָרוּעַ

לְמַרְוֹד בְּמְלֻכּוֹתֶיךָ • מִהָרַג נְעִיזָה

כָּל־יּוֹעֵצֶיךָ גַּם כָּל־יְשִׁבֵי שַׁעַר

מתן

עתליה

מתן

בל

(א) כיו גמוליסו המחשבת בנייה פלרו את צית סאלהים וגם כל קדשו הנית עשו לגעלום

גמול עתליה

כל נאכדה יהדו זקן ונערה :
 עצה נכונה היא : נפשי סוערה ?
 דמם בראשם • הפות אהבו
 יתפשו • פמזמות זו חשבו :
 אוי נעמה ! אוי עובד ! מה יקרנו !
 מתן ? קרא מהר באשר דברת
 אנשי עצתי ! ראשי צבאותינו !
 שרי ושלישי כל-גבור חיל !
 גלך למקדשם • גלחמה במו
 גלך • גנתק מיתרי מוסרותימו
 גם גלכדה נפשם בשחיתותימו :
 אתה גבירה ארד גיא צלמות ?
 ביני ובינך רק יפריד הפות :

עתליה

למתן

מתן

לשכת בית המקדש

זכריה הולך הנה והנס מדבר נינו לצון עלמו :

איום ונזרא היום הזה יהי
 היום פני צרינו
 (עוזרי עתליהו) בשת ילבשו
 מהדיהמו מעיה
 בדאות עלילות האל צור ישענו . . .
 חושה זכריה ! חושה !
 מה לך יהואש • על סח זה סוערת
 כן רוחך ? הגד לי מה נהיתה !
 עיני ולא זר ראו . . .
 מה זאת (אמור) ראית ?

זכריה

יואש
 בהחפתות
 זכריה

יואש
 זכריה

גמול עתליה

פֶּל־כֹּהֲנֵי מִשְׁמֵר רֵאָה רֵאָה רֵאָתִי
 (עֵתָה) לְבוּשֵׁי מְכַלּוּלֵי מִלְחָמָה
 (כּוֹא גֹא רֵאָה אָחִי כִי תִפְלֵא פֶּלֶא
 לֹא רֵאָתָה עֵינַי עוֹלָם כְּאֵלֶּה :
 אֵלֶּה בְּמִגְוֹן וּבְצִנָּה הַחֲזִיקוּ
 אֵלֶּה שְׁלֹטִים וּרְמָחִים הִרִיקוּ
 אֵלֶּה פְתִיחוֹת בִּימִינִם תִּפְשׁוּ
 אֵלֶּה חֲנִיתִים בְּשִׁמְאֵלִם נִשְׂאוּ
 אֵלֶּה בְּכִידוֹן אֵלֶּה דוֹרְכֵי קֶשֶׁת
 חֵץ תִּחְרָה שְׁרִיוֹן (א) קֵן וְכֹלֵי נֶשֶׁק
 מָה זֶה וְעַל מָה זֶה עוֹד לֹא שְׁאַלְתִּי
 בַּל אֶעֱצוֹר רִנֵּעַ לְכוּא עֲדִיָּה :

יואש

זכריה

אָחִי יְהוֹאָשׁ הַחֹזֵק אֶת לִבְךָ
 שְׁלוֹם לְךָ אֵל תִּירָא וּשְׁכּוֹן בְּמַח
 כִּי לֹא תֵאָנֶה דְבַר רַע אֵלֶיךָ :
 אָחִי לְנַפְשִׁי לֹא יֵרָא אָנֹכִי

יהואש

רַק פֶּן יִחַלֵּל מִקְדָּשׁ תִּפְאַרְתִּנוּ :
 לֹא כִי לְאַבְחַת חֲרֻבוֹתֶם יֵרָאֵת :
 מִמֵּי זְכָרְיָה אֶפְחָד ? מָה אָגוּרָה ?

זכריה

יואש

אִם שׁוֹמְרֵי גְבוּהַ עַל גְּבוּהַ
 כִּי בֵן פְּעֻמִּים רַבּוֹת הִבְטַחְתָּנִי :
 אָנִי ? וּמָתִי ?

זכריה

..... אַתָּה

יואש

אָחִי וְאַתְמוֹל : עֵת יַחְדּוֹ קָרִינוּ
 אֶת מוֹצְאוֹת הָעֵנִי מִכְּלִי-גָבֵר

לא

(א) אֲנִי לְמִי עֵתִי גְדוּמָה סִקֵּינָה וְקִלְאוּ בֵן . דַּ"ק נִשְׁמַע קִינָה :

לא קם בִּישְׂרָאֵל נְבִיא כְּמוֹהוּ
 אִיכָּה בְּיוֹם הַיּוֹשֵׁם בְּשִׁפְתַי הַיְאֹרֶה
 בְּסוֹף בְּתִיבַת גּוֹמָא
 עַד שְׁעָרֵי מוֹת חַיּוֹ הִגִּיעוּ :
 הַסִּכַּת יְהוָה לְדַבְרֵי (אֲמַרְתָּ)
 (וּבְדַבְרֶךָ בְּכִיתָ)

אֲתָה כְּמוֹתוֹ כִּירֵי גַם נִצַּלְתָּ :
 בִּינְךָ וּבֵין הַמּוֹת
 הָיָה כְּפִשְׁעֵי לֹלֵי אֵל שָׁמַיִם
 שׁוֹמֵר אֲמוּנִים פָּצָה אֶת נַפְשֶׁךָ
 מִיַּד אֲדוֹנִים כְּבִירִים מִמֶּךָ :

כֵּן הוּא יְדִידִי מִמְּנֵי צְדָקָתְךָ
 יִשְׁכַּלְיָהוּ אֵל רָם אֶךְ טוֹב וְחָסֵד
 כֵּן יִרְדְּפוּךָ עַד : אֲמַנִּם נְרוּצָה
 עָתָה לְלִשְׁכַּת הַמַּלְבוּשׁ גַּם יַחַד
 כִּי שָׁם יְהוּדָע אָבִי צְוִנִי
 מִהַר לְהִלְבֵּשְׁךָ
 אֶת מַחְלְצוֹת טוֹבוֹת לְכְבוֹדֶךָ
 כִּי עוֹד מַעֲט לִפְנֵי וְקִנִּי הַשְּׁעָרָה
 אֲמַר לְהַעֲלוֹתְךָ :

אוֹת כִּי קְשׁוּרָה נִפְשׁוּ עִם נַפְשֶׁךָ :
 יוֹסִיף שְׁנוֹתָיו הָאֵל וַיַּחֲיֶיהוּ
 וְגַמּוּל חֲסָדָיו עִמִּי יִנְחִילֵהוּ :

לשכת הגזית

יעמדו כסאות למשפט כאגן הסהר לאח צית דין ולמסדרין צמזיו
 החיונה צמערצ בר הצית ולפניהם כסא נכון לנשיא מרוקס צוזה
 9031

זכריה

יואש

שמה

גמול עתליה

וצבם צחליה הפנימית לעזרה אשר רק עליו ישנו מלכי צית דוד כי המקום אשר
 הוא עומד עליו למקום קדש נחשז : ויאל יאלו שומרי השער נושלי החנינים
 והשלטים ויעמדו על משמרתם - אחריהם יצאלו השופטים שרי האצות הזקנים :
 וראשי העדה וזכריה וזראשם יהוידע הכהן הגדול ואז צית דין הסגן צימינו וראש
 צית אז צשמאלו מתנהלים בלטה וצקול דמתה דקה וישנו איש איש על כסאו
 בגדולה וכבוד ואזניהם לקול דברי יהוידע :

יהוידע

אִישִׁים חֲכָמִים וִירוּעֵי שְׁבָטֵינוּ

אָבוֹת וּרְאֵשֵׁי מְאוֹת שָׁרֵי קִדְשׁ

זָבִים • חֲסִידִים • בְּלֹתֵי חֲטָא וּפְשָׁע

אֲנָשֵׁי אֵמֶת וְחֵיל שׁוֹנְאֵי בְּצַע !

מִי (א) שִׁשְׁמוֹ שָׁכֵן תּוֹךְ זֶה הַבַּיִת

יִשְׁכֵּן שְׁלוֹמוֹ בְּיַנְיָכֶם עַד נִצָּח :

הַיּוֹם חֲסִירֵי אֲתָכֶם פֹּה הִקְהַלְתִּי

לְשִׁמְיַעְכֶם סַתְרֵי אֵל רֶם וּפְלֹא

כִּי לְבַבְכֶם יִדְעֹתִי

שָׁלֵם כְּנַפְשֵׁי עִם זָרַע מִלְּכָנוּ :

עֲדָה קְדוֹשָׁה • אֲתֶם שׁוֹפְטֵי צְדָק

הַנְּאֻמָּנִים • יְרֵאֵי אֵל וּמֶלֶךְ :

הַתְּבַשְׂרוּ מִמֶּנִּי

כִּי עוֹד לְרֹד נִיר חַי עַל הָאָרֶץ •

עֲשֵׂה פְלֹאוֹת יוֹם יוֹם עַד אִין חֶקֶר

כָּדָה בְּיַדְנוֹ נִפְשׁוּ מִרְדָּת

בְּרֵי שָׂאוֹל וְשַׁחַת

מִיד בְּנֵי נָכַר עֲבָדֵי הַבַּעַל

בְּפִקּוֹד עֲתֻלְיָה לְשִׁמִּיד אֶת נְכַדְיָה :

נָא סַמְכוּנִי וְהִיוּ לְכַנֵּי חֵיל

נְתַאמְצָה • נְקִימָה לְנַשְׂיָאֲנוּ

על

גמול עתליה

על נחלת הוריו פדת וצדק
 היום לעין השמש
 ולעין עתליה עוכרת ארצנו :
 נתאוששה נשליכה
 עול סבלה הכבד משבמנו
 דמה בראשה כי מעול מעלה
 בדרוך ברגליה כסא מלכנו
 גם בן במלכות בית דוד מרדה
 (למחות שמו) . עת ידיה שלחה
 בדרמי נשיאינו נעדרי פשע
 כואב ערכות שואג לטרף-טרף
 אל תפחדו אל תרהו אל תחתו
 מגערתה או מאף צרינו
 עוריה בידרוחם כי אל נקמות יריב את ריבנו
 ברוך שמו ומברך הוא לגצח
 ועד : אשר לא השפית גואל לנו
 מקים דברו אל דוד המלך
 לתמיד שאריתו בשמי שמים :
 מי יאמין באלה
 אושי יהודע מולתה
 הגדל הסדיה גא עוד עמנו
 לאמר לספר כה נגד אחינו
 כל-קוראותיו ותחי עוד נפשנו :

(א)

ישמעאל בן יהורג

כל

(א) נכנס סגנונית המחוק ויודיע ויקח את שני הכאחות לענוהו בן ינוחם ולושתעלל בן יסוחק ולענויה בן ענד ואת תעסויו בן עדיסו ואת חלוסקט בן זכרי עמו זכרית ויסונו ביהודה ויקננו את סלוים מכל עני יסודם ורחמי חזות לישראל ויגלו אל ירושלים . י"ח כ"ג :

גמול עתליה

יהודיע
אלישפט בן
זכרי
יהודיע

כָּל־חַפְצֵכֶם אֲשֵׁלִים • לָכֶם הִנְנִי :
דַּבֵּר וְנִשְׁמַע אֶת־אִמְרוֹת צְדָקָה :
אַתֶּם שְׁמַעְתֶּם וַיִּדְעַתֶּם כְּמֹתַי
אֶת מוֹצְאוֹת מַלְכֵנוּ

הָאֲחֵרוֹן לַיהוּדָה בְּמִשְׁלַת

הַשָּׂר (א) אַחֲזִיָּה • יוֹם יֵצֵא בְּרִכְבּ
לְפָקוֹד לַיּוֹרֵם בֶּן־אֲחָאָב דּוֹרְהוּ

תּוֹךְ (ב) יוֹרְעָאֵל הָעִיר • כִּי שָׁמַע שְׁמָה

הָלַךְ לְהִתְרַפֵּא מִמַּכּוֹת חֶרֶב (ג)

הִכָּה בְּמַלְחָמַת רָמוֹת גְּלַעָדָה :

אֵיכָה בְּצִאתוֹ עִם יוֹרֵם בְּדֶרֶךְ (ד)

רָאָה כְּהַפּוֹתוֹ יְהוּא בְּקִשְׁת

כִּי אֲחֵרָיו גַּם הוּא רוֹדֵף וַיִּנֶּס

אֶל־מַעְלֵה גּוֹר : שְׁמָה הַשִּׁיגוּהוּ

רְצִים • בְּצִוּוֹת יְהוּא עָלָיו מָוֹת

וּכְבֹּא מְגִידוֹ נִפְל שְׂרוֹד שְׁמָה :

אַתֶּם רְאִיתֶם וּסְפַדְתֶּם עִמָּנוּ

יוֹם עָמְדָה אִמּוֹ כְּשִׁמוּעַ אֱלֹה

וַתִּהְרַג כָּל־מַחְמָדַי עֵינַיִנוּ

יֹנֵק וּבַחֹר כָּל־זֶרַע הַמַּלְכָּה :

אֱלֹה יִדְעֶתֶם • עֵתָה שָׁמְעוּ מִנִּי

הַסּוֹד אֲשֶׁר אֵינְנוּ

יִדַע עֵדוֹן אִישׁ בְּאַרְצוֹ בְּלִתְנוּ :

הנה

(א) ואחזיה בן יסורם מלך יהודה ירד לנחלות את יורם בן אחאב. מלכים ז' . ע' . כ"ט :
(ב) וישב יסורם המלך להסדפה ציורעאל . מלכים ז' . ע' . ט"ו : (ג) צדמות
גלעד . מלכים ז' . ח' . כ"ח : (ד) ויאלץ יסורם מלך ישראל ואחזיהו מלך יסורם חיש
צדכנו לקנאת יהוא . שם . ט' . כ"ח : ויסורם מלא ידו צקשת ויד את יסורם צין זרועיו .
שם . ט' . כ"ד : ואחזיהו מלך יסורם רחש וינס דרך בית סגן ויגדוף אהריו יסורם
ויחמר גם אחרו הסוכו אל הסמכנס צמקלת גור וגו' . וינס מגידו וימת שם . שם כ"ח :

גמול עתליה

כו

הנה בעת בשרו

רצים דחופים ונכוכים אלינו

כי נגעה חרב נפש המלך

אשתי יהושבעת הגדה סתר

איה מחשבות המלכה המרשעת

גם מועצות מתן כהן הבעל

עמקי שאול יתמוכו

לשמיר לכלות יחד

פל-צאצאי המלך אחיה :

לבה לשמע און

גד כאשר יגוד קנה במים

ממועצותיהם און : פי יראה

תבון כפי רשע יד המשפלת

הזאת להכרית מארץ וברמו

למלוד בלי מהריר על פסאותמו :

חיש עטפה קדרות אכל לבשה

ובמעלות בית המלכות ירדה

אמנם בטרם בא בסף רגליה

(אזיה!) כבר שלוחי המרשעת

עשו נקמות בם לבם דקרו

הלוד ובכה לחצר נכנסה

ולאיש ואיש פגשה

מה נהיתה? מה ילד-יום שאלה

אך פה ומשיב אין כם כי בלמו

בגדול מבוכתם יחדו נאלמו

כה ישרי לב מפחד נמוגו

גמול עתליה

כה מוֹרְדֵי אור נְעוּי לֵב נֶאֱשָׁמוּ
אֵלֶּה בְּרִשְׁעַת לְבוֹתָם כְּשֶׁלוּ
אֵלֶּה כְּלֵב נִרְכָּה נְעוּ גַם נָרוּ
גַם עָנְתָה כֶּס הַכֶּרֶת פְּנִימוּ
בִּי אֵין מְתוּם בְּכֶשֶׁרֶם מְשַׁבְּרָמוּ:
מִהַעֲזוּרָה לְהִיכֵל נִכְנָסָה
אִז נִכְמְרוּ מַעִיָּה
מִקּוֹל בְּכִי וְנָהִי
מִקּוֹל עֲשׂוּקִים אֲנִקֶּת יוֹרְדֵי שַׁחַת !
שָׁם מִצָּאָה לְנִשְׂיֵאֵי בֵּית הַמֶּלֶךְ
פְּנֵי הַלְּלִים וּמְגוּרֵי אֶל הַרְב
מִתְבוֹסְסִים בְּדַמֵּי מַכּוֹתָם יַחַד :
מִה נִבְהַלָּה עַת כִּי רָאָה רָאָתָה
שָׁם בְּהַדּוּם רְנַלְמוּ
חֶרֶב מְגוֹאֶלֶת מִנִּי נִצְחָמוּ •
אִז חֲשָׁבוּ עֵינֶיהָ
אִז קִבְּצָה פְּאֵרֹר יַפְעַת פְּנִיָּה :
פֹּה הַפְּנִתָּה לָנוּם • פֹּה חֲתַמְתֶּמָּה
פֹּה יִשְׁכָּה מִנְגֵד •
פֹּה כָּף בְּכָף סִפְקָה •
פֹּה קִרְעָה בְּגָדָה • פֹּה הִתְאַמְצָה •
פֹּה קִרְאָה אִישׁ וְאִישׁ בְּשִׁמוֹתָמוּ
הִסְתוּלְלָה כִּי אֵין עוֹנָה אֵין קָשָׁב :
פְּכָה וְסַפֵּד צוֹאֲרִם חֲבִיקָה
אָף כִּי גִשְׁמָה אֵין בְּגוֹיוֹתָמוּ
עוֹד שְׁלַחַת יָד וּבִיּוֹאֵשׁ הַחֲזוּיקָה

גמול עתליה

נַעַם שִׁפְתָיו אֶל הַיָּקָה הַדְּבִיקָה •
 פָּרַח לְכַנּוֹן ! יֶלֶד שְׁעִשׂוּעֵינוּ !
 אוֹיָה ! וּמִי יִתֵּן מוֹתֵי תַחְתִּיף
 אֲמָרָה • וְשִׁפְתוֹתָיו שְׁבַע נִשְׁקָה !
 עוֹדָה עָלַי הַיֶּלֶד מִתְרַפֶּקֶת
 בֶּן מְצָאָה עוֹד רוּחַ
 חַיִּים בָּאֵפוֹ וּנְשִׁימָה נְחֻלְשָׁה :
 יָדָה בְּתוֹךְ חִיקוֹ לַחֲפוֹר הַבִּיאָה
 אִם יֵשׁ הַנוּעָה עוֹד בְּלֵב אִם אֵין
 עַד בְּדַפִּיקוֹת נִרְדְּפוֹת הַרְגִּישָׁה
 כִּי חַי יְהוֹאֵשׁ כִּי לֹא מֵת הַיֶּלֶד •
 אִז מִתְנוּמַת עֲנֻמָּתָה הַקִּיצָה •
 אִז חִיתָה רוּחָה • אִז אִז עֵינֶיהָ •
 אִז שִׁנְסַח מִתְנִיָּה
 מִהַר כְּגִבּוֹר מִתְרוֹנֵן מִיָּין
 נִגְעֵי פִצְעֵיו חַיֵּשׁ הַחֲתֵל הַחֲתִילָה
 פָּנָיו בְּכַנְפֵי הַצְּעִיף כִּפְתָה
 גַּם גִּנְבָה אוֹתוֹ • כָּל־עוֹד בּוֹ רוּחַ
 וּבִסּוֹד בְּלִי יָדַע אִישׁ מָה • הָעֵלְתָה
 (א) אוֹתוֹ לְחֹדֶר מַטּוֹת זֶה תְּבִית :
 אֶת מַחְצִיו רַפִּיתִי
 שׁוֹמֵר לְרֹאשׁוֹ אֲנִכִּי הָיִיתִי •
 מֵאִז עַד־י הַיּוֹם עוֹדוֹ עִמָּנוּ

נחבא

(א) ותקח יסודבנע צת הסלך יורם אחות אחזיהו את יואש בן אחזיהו ותגנב אתו מתוך בני
 הסלך הסגמס אתו ואת מנקמו צחדר טמנות ויסתירו אותו מסנו עתליסו ולה סומה :
 חלכיס . צ' . י"ח . ז' : יסודבנע סיסמ צת יסודס ולה צת עתליס . סהסיו צסס חז"ל •

גמול עתליה

- נחבא • ומנקתו אתו בחדר :
בינה ויראת חטא לבו מלאתי
יקר ככר הנהו
הולך בתומו • וכמלאך מראהו :
אמרו נגיד עתה
מי יעצור מן העת הזאת בנו ?
השר יהואש עבד שוכן מעל
או זאת עתליה עוכרת הבעל ?
כל זקני השער פינו כפיה וכידה ידנו :
עזריהו ירוחם שומר ידינו בפליאות אלה
מכף עתליה • משבט הרשע
יבין כבוד כסאו דור דורים סלה :
הוא ממכון שבתו ישגיב חילנו
לראות בצריו ובקמים עלינו :
עזריהו עובר ישלח אלהים את עזרו מקדש
לגדיל שמו ולהכרית רשעי ארץ :
מתי ליואש ? מתי לנשיאנו ?
פנים בפנים יביטו עינינו ?
אישפטן זכרי מתי עלי כפא דוד המלך
שמה • מעטר ישב
לרון בצדק את עמו עמנו ?
כעת חסדי • אם כסוף תכסופו :
יבא בשלום שמחת לבותינו
יבא בטרים תכהנה עינינו :
אמנם • בטרים את פניו תביטו

ישמעאל ו
יהוחנן

עזריהו עובר

מעשיהו ו
עריהו

אישפטן זכרי

יהודיע

כל זקני
השערה

יהודיע

נמול עתליה

השבעו לי הנה
נגד פני אל הנצב עלינו
לשמור ולנצור את נפשו מזעם
עברת עתליה ורוע שריה :
כן נעשה כלנו :
קום נא יהודע וברות עמנו
עתה (א) ברית עולם לעד כל תפר
עם האלהים עם יואש מלכנו :
כה עומדים כלנו
נגד פני יודע מצפונינו
על השבועה על כל-מוצא פיה
ונענה אמן על אמרותיה
יעריצכם השוכן בשמי קדם :

כל זקני
חשערה
עוריה

ישמעאל

יקום יהודע ויאמר • ובקומו יעמדו כל העם

משביעכם בשם הנורא אני (ב)
בורא וקונה שמים וארץ
שתשמרו את ראש יואש מלכנו
מצורריו בלבב שלם וחיל
כל תט אשוריקם מאמרי פיהו
שתעלוהו על כסא הורהו
למלוך בכבוד • וכמוכם הנהו
רק אחרי האל תיטיבו לקת
האיש אשר ימרה אחת מאלה

יהיה

(א) ויכרות להם צדית ויסגע אותם צדית ה' ויכלא אותם את צן המלך • מלכות
ז' י"ח • ל' : (ב) ויסגע אותם צדית ה' • כנ"ל : ויכרות יסודע את הצדית צין ה' וצין
המלך וצין סעס לסיות לעם לה' וצין המלך וצין סעס • מלכות ז' • י"ה • י"ז :

גמול עתליה

יְהִי לְאֵלֶּה וּלְשִׁמָּה בְּאֶרֶץ :

אָמֵן וְאָמֵן סָלָה

כל זקני
השערה

כֹּה יַעֲשֶׂה הָאֵל כֹּה יוֹסִיף נִצְחָה :

יְהוּדַע לִזְכֻּרִיהָ קוֹם לָךְ זְכֻרִיָּה וְקִרְא לְנִשְׂאֵנֵנוּ

מִיָּהָר וַיָּבֵא בְּכַבּוּדוֹ עֲדֵינוּ :

אֲרוּץ בְּאֵיל וּבְשִׁשׁוֹן אֲשׁוּבָה

זכריה

עַד כֹּה וְהִצַּגְתִּיו לְפָנֶיכֶם הִנֵּה : מַשְׁתַּחֲוִים יִיבֹא :

נִוְעָצָה נָא יַחַד

זכריה

אִיךְ נִשְׁמְרָה נִפְשׁוֹ עֵת נִמְלִיכֶהוּ

מֵאוֹיְבָיו לְבְלִי אָסוֹן יִקְרֶהוּ :

גַּם זֹאת כְּמוֹכֶם עַל לְבִי עָלְתָה

ההודיע

לְכֵן בְּנֵי מִשְׁמֶרֶת (א)

הַיּוֹצֵאִים שִׁבְתָּ זֹאת לֹא פְטַדְתִּי

גַּם מִחֲצִית הַמִּשְׁמֶרֶת נִכְנַסְתָּ

עִמָּם בְּשֵׁלֶשׁ שְׁלִישִׁים חֲלָקְתִּי (ב)

יָד הַשְּׁלִישִׁית תִּגְיֵן אֶת הַמֶּלֶךְ

מִצֹּרְרָיו כִּי רַבּוֹ

יָד (ג) הַשְּׁלִישִׁית שְׁעַר פּוֹנֶה קִדְמָה

לְבְלִי בְּכַח יָד וּבְעֹזוֹת מִצַּח

יִפְנֹסוּ זָרִים מִנְהוֹ וְהִלָּאָה :

יָד (ד) הַשְּׁלִישִׁית שְׁעַר פּוֹנֶה נִנְבָּה

לְהִיּוֹת פְּקוּחוֹת כָּל־הַיּוֹם עֵינֵימוֹ

מול

(א) ויעשו הלויים וכל יסודים ככל אשר צוים יסודע ווקהו איש אנשיו נהוי השנת עם יבואי השנת כילא פער יסודע את המחלקות . ד"ס . ז' . כ"ג . ה' :

* כפי פירושי ד"ק ולצ"ג :

(ב) ויגוס לאמר זס הדגד אשר תעסון השלישית ונס נהוי השנת ושמי ומשמנת צית התלך . תלבים . צ' . י"ח . ה' : (ג) והשלישית בשער סת . טס : (ד) והשלישית

בשער אחר הלויים ושמתם את הציג ונס . טס :

גמול עתליה

כּוּל מְפָרְצוֹת צָרֵינוּ :

חוט המִשְׁלֵשׁ הַזֶּה יִשְׁנֶה חֵיל
 לְנִצּוֹר וְגַם לְשִׁמּוֹר מִפֶּתַח הַבַּיִת :
 לָהֶם (א) חֲנִיתִים וּשְׁלֹטִים נִתְּתִי
 אוֹתָם אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ דָּוִד הַמֶּלֶךְ :
 אִישׁ עַל מְקוֹמוֹ נֹצֵב בְּכָלִי נֶשֶׁק
 יִהְיֶה בַּעַת צֵאת וּבַעַת בֹּא הַמֶּלֶךְ
 מִצַּד (ב) וְכִתְּףָהּ הַיְמָנִית לַבַּיִת
 עַד הַשְּׂמָאלִית סָבִיב לְנִשְׂאֵנוּ
 אִישׁ זָר אֲשֶׁר יִוִּיד לְקְרוֹב לְגִשְׁת
 בֵּין (ג) הַשְּׂדֵרוֹת מוֹת יוֹמַת בְּחָרֵב :

עִמָּךְ יְהוּיִדַע שׁוֹר צְבָאוֹתֵינוּ
 חֲנוּר חֲנוּרָה יִתְהַלֵּל יִרְיעַ
 עַל אוֹיְבָיו בַּתְּשׁוּעָה כְּמִפְתָּח :

בְּנֶךְ וּבַחֹר (א'ש') בָּאִים הִנֵּה
 פְּתָחוּ שְׁעָרִים * * * * *
 נִאֲמָנִי נְקוּמָה * * * * *
 נִאֲנַתְנָה כְּבוֹד כִּי בָא מֶלְכֵנוּ

אלישפט
 אחר מן
 השוערים
 יהוידע
 לשוערים
 הנ"ל לסנהדרין

זהפנת השוערים ועמדו כל זמני השערה ושתחוו
 ויכנס יואש וזכריה אחריו :

אָחִי לְמִי זֶה הַכְּבוֹד * * * * *
 אֵלַיךְ

יואש מביט
 אחרי
 זכריה

השר

(א) ויתן הכהן לשני המלות את ההגית ואת הטלנים אשר נתןך דוד אבך בבית ה' .
 חט . י"ח . י' : (ב) ויעמדו הנאים הים וכליו וידו מכתף הימנית עד כתף
 הנית השמאלית למזרח ולבית על הימין סביב . חט . י"ח . י' : (ג) והנח
 אל השדרות ונתן ויהיו את הימין בליתו וצאלו . חט :

גמול עתליה

הַשֵּׁר כְּלִיל רֹאשֵׁינוּ :

יְהוֹרֵעַ לוֹאֵשׁ עֵאֲשׁ יְדִידִי אַתָּה מְעוֹדֶךָ

יָקָר כְּבֹן מְעִי הִיָּה הַיִּית׃

יַעַן בְּתוֹמְתְךָ דָּרָךְ דְּרֻכָּתְךָ

אַרְחַ יְשָׁרִים בְּלֹ סֶרֶת מִמֶּנּוּ

אַתְּ כָּל־אֲשֶׁר הִפְקַדְתִּיךָ עֲשִׂית׃

וְכִבֵּן יִכְבֵּד אָבִיו כְּבֹדְתָנִי :

עֲתָה נִשְׂאִי מִן הַיּוֹם וְהַלָּאָה

כְּבוֹד אֲחַלֵּק אִתְּךָ

עִם הַנְּדִיבִים עִם רֹאשֵׁי שְׂכֵטָנוּ :

מַלְכֵי יְהוֹאֵשׁ ! אַתָּה

בֶּן לְאַחֲזַיָּה : בֹּא עֲתָה לְרֶשֶׁת

מַלְכוּת יְהוּדָה כִּסֵּא בֵּית אָבִיךָ :

אֲנִשִּׁי סְגֻלָּתִי ! אַחִי הַבֵּיטוּ !

נָגַד (א) פְּנִיכֶם הִנֵּה בֶן־הַמֶּלֶךְ :

יְחִיָּה יְהוֹאֵשׁ יְחִיָּה עוֹד לְנֶצַח

יְמֻלֹךְ בְּשָׁלוֹם עַד עוֹלָם עָלֵינוּ :

אָבִי פֶּאֶר רֹאשֵׁי אֵל תְּכַלִּימֵנִי !

עַד בּוֹא חֲלִיפָתִי בְּנֵךְ אִתְּךָ :

זָרִים יִשְׂשִׁים גְּבֻדָּים הַשְׁכִּילוּ

צְעִיר לְיָמִים אֲנִי

לְנִשְׂוֹא עֲטָרָה : לְלָבוֹשׁ עֲרֵי מֶלֶךְ !

אֶקְשִׁיב תְּבוֹנוֹת גַּם מִלִּין תְּחַקְרוּ

עַד אֲדַעָה צֵאת וְכֹא עַד־אֲחַכְמָה :

כִּי אֵיךְ יִגְהַל גֵּעַר רַךְ כְּמוֹנִי

נעדר

(א) ויחמד חניסס אהז בן המלך ימלך ויחזרו כחצר דנר ס' . ד"ס' . כ"ב :

יהוירע
משתחווה
ליואש

יהוירע לוקנים

כל זקני השער

יואש ליהוירע

לוקנים

גמול עתליה

נְעִדְרָה תְּבוֹנוֹת גַּם צְפוֹן מִשְׁכָּל
 לֹא נִסְתָּה רָגְלוֹ הִצַּג עַל אֶרֶץ
 לְמִי־שָׂרֵי אֲרָחוֹת חֲכָמָה וְדַעַת ?
 כָּמָה מְאֹד יִרְאֵתִי גַם נִכְלַמְתִּי
 לְפָנָי גִּדְלַתְכֶם עֵת בָּאתִי הִנֵּה :
 הִתְכַבְּדוּ וּשְׁבוּ :
 לֹא נִשְׁבָּה תַחַתְנוּ
 מָרָם עָלַי כִּסְאוֹ יֵשֵׁב מִלְכְּנוּ :

זקני השער

היודע ירד מכסאו ויעלה את יואש בכבוד ויושיבנו
 בכסא סנשיא וזכרכו :

יִתְן יְשׁוּעוֹת הָאֵל בְּיַמִּינָה
 וּבְצַהֲלָה וְגִיל יְכוֹן כְּסֶאֱךָ :

היודע

כל זקני השערה עונים צעירה צפה צנעימה יפה :

יִוָּאֵשׁ יְדִידְנוּ תִקּוֹת גִּילְנוּ
 יִתְּן יְשׁוּעוֹת הָאֵל בְּיַמִּינָה
 חוֹסֵף שְׁנוֹת חַיִּים לְמִשׁוֹל עָלֵינוּ
 וּבְצַהֲלָה וְגִיל יְכוֹן כְּסֶאֱךָ :

אֱלֹהֵי כָּפִי וּבְכָל־לִבִּי אֹדְךָ
 וְאִכְבְּדָה שְׁמֶךָ עַד עוֹלָם סְלָה

יואש

בִּי חֲסִדְךָ הַגְּדִלְתָּ
 עָלַי וּנְבִשִׁי מִמוֹת הַצִּלְתָּ :
 עָלַי אֱלֹהִים עָלַי יָדִים קָמוּ
 נַפְשִׁי וְחַיִּי עָרִיצִים בְּקִשׁוֹ
 וּבְמַעַלְמִי לֹא שָׁמוּ

גמול עתליה

יִרְאֶתְךָ נָם צְדָקַת מִשְׁפָּסֶיךָ
נִגְדַּר פְּנֵיהֶם וּלְנִכְחַ עֵינֵימוֹ
אֲנָא אֱלֹהֵי אֵל אֶרֶךְ אַפִּים
רְחוּם פְּנֵה אֵלֵי חֲנוּן חֲנּוּנִי
הוֹאֵל תְּגַה עוֹךְ

לִי בְעָבוּר הוֹרֵי דְוֹד עִבְרָךְ
עוֹז מַחֲסֵי אֶתְהּ אֶתְרַחֵק מִנִּי
וְעֵשָׂה לְטוֹבָה עִמִּי אוֹת וּפְלֵא
בּוֹ שׁוֹנְאֵי יִרְאוּ כִי עוֹזר אֲנִי
יִכְלְמוּ כִי אֶתְחַח נַחֲמָתִי :

עזריה לוקנים

נִשְׁתַּחֲוֶה נִכְרָעָה
פֹּה נִכְרָכָה לְפָנֵי הָאֵל עוֹשֵׁנִי
שְׁהַחֲיֵינוּ אֶל-יּוֹם זֶה לְשִׁמוֹעַ
אֱלֹהֵי אִמְרוֹת מִשְׁפָּתֵי מְלִכְנוּ :
חֲמָדָה גְּנוּזָה כְּזֹאת הֵיִתָּה-לָנוּ
בֵּל יְדָעָה מַה מִּמְנָה נִפְשָׁנוּ ?

כֹּל-אִישׁ אֲשֶׁר יִפְנֶה אֵלָיְךָ עֶרְךָ
דָּמוֹ בְּרֹאשׁוֹ יִהְיֶה יָרֵד שַׁחַת
בְּמַחֲשָׁכִים אֵל עִבְרֵי כִי פָחַת :
זֹאת הַמְּלֶאכֶה עוֹד לְגִמּוֹר עֲלֵינוּ

למלך

יהודע

עֲדָה קְרוּשָׁה מָרָם בֵּא הַחֲרָסַת
נַחֲאִסְפָּה נְבוֹאָה

תוֹךְ הָעוֹרָה שְׁמָה
נִגְדָּה לְכָל-עִמוֹ נִגְדַּר אַחֲיֵנוּ
אֲמִשַׁח יְהוֹאֵשׁ שְׁמֵן מִשַׁחַת קִדְשׁ

נמול עתליה

אוֹנֵעֲנָה כְּלָנוּ

לְעֵד יְהִי יוֹאֵשׁ • יְהִי מִלְּפָנָיו
בְּגִדוֹל כְּבוֹד הוֹדוֹ תְרוֹם קִרְנָנוּ :
כֵּן נַעֲשֶׂה • וּלְאֵל רֶם נִתְפַלֵּלָה
נִרְאָה בְצַרְיוֹ בְּפָרוֹם הַגְּלוֹ סֵלָה

כל וקני
השעה

חתימת המשוררים :

יֹאֵשׁ יְדִידָנוּ צִיץ מִבֵּית פָּרָץ
יִשְׂאוּ גִבְעוֹת שְׁלוֹם רַב אֵלֶיךָ
יְהִיוּ בְמוֹץ לְפָנָיו רוּחַ קָמִיךָ
וַיֵּאשְׁרוּךְ כָּל־גִּוֵּי הָאָרֶץ
יֹאֵשׁ יְדִידָנוּ תִקְוַת גִּילָנוּ
תּוֹסִיף שָׁנוֹת חַיִּים לְמִשׁוֹל עֲלֵינוּ :

חלק שלישי

חזר בית המלכות :

נעמה ופנינה :

אֵן נַעֲמָה ? הַגִּידִי אֵן הַלֶּכָּה •
הַיּוֹם עֵת־לִיָּה ?

פנינה

לְרִכְבַּ צִוְתָה

נעמה

לֵאמֹר • רָתַם הַמְרֻכָּבָה לְרִכְשׁ
וּבְנִסְעָה לְלֶכֶת
רוּץ אֲמַרְהָ • וְגַהַג מֵהַר הַהָרָה

ביתה

גמול עתליה

בֵּיתָה . . . וְאִמְנָה אֲנִי לֹא שִׁנְעֵת
בְּנֵתִי לְמִדֵּי . דְּבַר אֵל תּוֹסִיפִי
הִנֵּה כָּבֵד יְדַעְתִּי

פנינה

צִאתָה וּבֹאָה מֵאֵז וְזֹאת דְּבַרְתְּ :
חֲכֵמֶת מְאֹד בְּתִי ! נַפְשִׁי שְׂמַחָה !
רַק אֲשַׁמְעָה מָה זֹאת לְמִצָּא מְהֵרָת !
כָּל־תּוֹעֵבֶת הַשֵּׁם נִפְשָׁה אֶהְכֵּת
עֲתָה אֶהוּבְתִי כִּי כָדָד נֶחְנוּ
אִשָּׁה רְעוּתָה יָחַד
שְׁמַעִי וְאַגְלֵה אֶת לִבִּי אֵלֶיךָ :
קִצְתִּי בַחַיִּי מַלְכֶת וְשִׁבְתְּ
בֵּית פּוֹעֲלֵי הָאָזֶן

נעמה

הֵיכֵל עֲתֻלְיָה זֶה כִּסֵּא הָרָשָׁע :
כִּי אֲעֵלָה עַל לֵב כַּמָּה גַם כַּמָּה
הִיא הַרְבֵּתָה לְפִשׁוּעַ
תִּבְעֵר כְּמוֹ אִשׁ בִּי קִנְיָה וְכַעַס :
בְּשֹׂאֵט בְּנַפֶּשׁ וּבְמוֹעֵל בְּפִיָּה
דָּם הַנְּשִׂאִים הַנְּקִיִּים שִׁפְכָה :
מִצֹּת וְחֻקִּים הַיִּשְׂרָיִם הִפְרָה :
גַּם בְּרָעָה לְבַעַל :

עֲתָה מִגִּמַּת פָּנֶיהָ קָדִימָה
בֵּית בַּעֲלָת אוֹב זֹנָה וּמְכַשְׁפֹּת
לְדָרוֹשׁ יְדִיעַת מָה נִגְזַר עָלֶיהָ
אוֹיָה לְנַפְשָׁה ! . . . .

מִתְרָאֵת אֲנִכִּי . . . .

נעמה

בן נאכדה עמה . . . . .

נא אל תירא . . . . .

פנינה

אם קצרה ידינו

לפרות בכא צר מרעות נפשנו :

האל אשר זנחה

רואה כליות ולב הוא יודע

כי לא במרד ובמועל ידינו

או בעצתנו רעה עשתה

נתיצבה מנגד

נגעה . ואל נשתעה :

מתן וכל־רעיו המה יפחדו

מסערות אל על ראשם יהולו :

תחת עתליה כי נגד פניה

רעה . ויכלו בבשת ימיה :

מקור מים חיים נעמו

עוזבי

לברות ולחצוב בור נשבר יאשמו

תדבק לשונם תמיד אל חבמו

יחר גרונם וכצמא יתמו :

ילא עוזד נצעת ונחפו

אזיה בנותי ! כלנו אבדנו

עובד

צאנה מהרה : מן העיר ננוסה :

אנה ? יועל מה זה ?

פנינה

. . . . . מה היה־לנו ?

נעמה

נא נברחה העמק או ההרה

עובד

כי קול תרועה במקדש תקעו

גמול עתליה

עֲתָה כִּי־וּפִי הַפֶּסֶא

שָׁם נוֹעְדוּ נִצְבוּ

הַכְּהֻנִים עִם רֵאשֵׁי צְבָאוֹתֵינוּ

וַיִּבְאֵשׁוּ בַמַּלְכָה וַיִּסְרוּהָ

מִהַיּוֹת גְּבִירָה וּכְאֶחָד הַקִּימוּ

נָעַר יָפָה מֵרְאֵה לְמַלּוּךְ יִתְחַתֶּיהָ :

קָרְאוּ יְחִי יוֹאָשׁ זֶה יוֹרֵשׁ עֵצֶר

גִּבּוֹב וְהִסְתֵּר מֵאֵף הַמּוֹלְכֵת

בְּיַדִּי יְהוֹשִׁבְעֵת זֶה שָׁנִים שֶׁבַע

לְבַלִּי בְּאֶחָיו יָמוֹת בְּיַדִּי חָרַב :

עֲתָה כִּשְׁבַתוּ עַל כֶּסֶאֱוֹ עַמָּנוּ

כָּל־אוֹכְלֵי שְׁלֶחֶן זֹאת הַמְרֻצָּחַת

הַשׁוֹקֵטִים עַל שִׁמְרֵיהֶם לְנוֹחַ

יְהִיוּ כְּגִלְגָל וּכְמוֹץ לִפְנֵי רוּחַ :

הַשֶּׁקֶט וְאֵל תִּירָא וְתַחֲי נַפְשֶׁךָ

כִּי לִכְךָ תָּמִים הוּא כְּלָבְנוּ

עִם הָאֱלֹהִים : הוּא עַד הוּא יוֹדֵעַ

כִּי לֹא כִפְשַׁע רַק מִירֵאת מוֹת

מִבְּטָא שִׁפְתֶיהָ עֲשֵׂה עֲשִׂינוּ

עֲבְדוּ יְהוֹיָדָע גַּם הוּא יוֹדֵעַ

כִּי אִישׁ אֲמוּנִים אֶתָּה

מִיּוֹם אֲשֶׁר גָּלִיתָ

אֲזַנִּי מִזְמוֹת סִתְרֵי הַמּוֹלְכֵת

לְגֵאוֹל כִּפְשַׁע דָּם נָקִי כִפִּיהָ

וּדְבָרָךְ הוֹדַעְתִּי

נעמה

בַּסּוּד יְהוֹשִׁיעַת אִשְׁתּוֹ בְּשִׁמְךָ
 אֲתִי וּמִי יִרְעֶה
 אֹלֵי בְּצַדְקָתָהּ יִאֲשֶׁר הַצִּילָהּ
 וּבִזְאת תִּשְׁוְעָה בָּאָה בְּגִלְגָּלָהּ
 תַּחַת עֵצַת הַמַּלְכָּה וּכְמַרְיָהּ
 וּזְלַתָּךְ לֹא הִתְכַצֵּר מִמֶּנָּה
 לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר זָמְמָה
 לָכֵן בְּיוֹם שִׁבְרָהּ הוּא יִצִּילֵנוּ
 מִצָּר וְרָעָה לֹא תָבֵא עָלֵינוּ

עודם מדברים תשמע קול תרועת רצין
 מרחוק :

אֲמֵן ! אֲבָל עַד אָנָּה נִתְמַהֵמָה ?
 לֹא הֶאֱזַנְתָּן פֹּה עִתָּה כְּמוֹנֵי
 שְׁנֵית תְּרוּעָה בְּשׁוֹפָר תִּקְעוּ ?
 מַה רַךְ מְאֹד מְלִיכ נָשִׁים לְבָךְ
 הֵן עוֹד מְעַט נֹס תָּנוּס מִצְלָךְ :
 אֵין זֹאת הֲלֹא בִלְתִי קוֹל וּמֵרַת קָרוֹן
 רִץ הַמְּבִשֵּׁר לָנוּ
 שִׁיבַת עֵת לָיָהּ לָכֵן בֵּא עִמָּנוּ
 לְרֹאוֹת צְבִי עֲדִיָּה וּכְבוֹד שְׁרִיָּה
 הָעוֹטְרִים הָרֶכֶב
 עִם הַשְּׁלֵטִים וּבְרוּשִׁים הָרַעְלוּ
 (לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּמַהֲרָה יֵאָבְדוּ)
 כִּי עוֹד כְּמוֹ רִגַע וּכְעוֹף עֵינֵינוּ
 תָּשׁוּב בְּהִדְרַת מַלְכוּת בְּשַׁעְרֵינוּ :

עובד

פנינה

גמול עתליה

עזרת ישראל

וכסא המלוכה נתון אלל השער העליון על עמוד שיש : ולא ילאו הכהנים
כליום בכלי שיר דוד ויעלו לדוכן וישוררו :

הודו לאל קראו בשמו הרנינו

כי הגביר את חסדו היום עלינו

הודו לאל וימלא זמרה פינו

כי ממות הפלא ניר לנשיאנו :

היום יישב על פסא דוד נצור

משרשיו : זה חשבנו יגיה

הוא משול בנו כי הוא יורש עצר

נגד צריו : גם עולה תקפוץ פיה :

לקול נעימות שיריהם תרועתם ונגינותם ילאו ראשונה נושאי דגל המלך
ושלישו הכהנים להגן את נפשו סניז סניז חיל מגן גבוריהם
מאדם ובתוכם הנשיא עוטה מעיל יקרות * ואחריו יהוידע הכהן ופך שמן המשחה
צידו * הסגן נושא נזר המלך * ואחריו עזריה ראש צית אצוספר התורה צורועו *
ואחריהם השרים שרי המאות זקני יהודה וכל ישראל * ואחרונה יסעו צ' שלישים
המה הכהנים לנשי מכלול ערוכי מלחמה ויעמדו על משמרתם אלה צשער הפוכס
קדימה ואלה צשער הפוכס נגזה מכתף הצית הימנית עד השמאלית סניז למצב
צמזות יהוידע * והוא יעלה על הצומה וידבר אל העם :

אחי בני עמי : העת הגיעה

יהודע

לשמיעכם כי האל עשה פלא

הציל בדינו ממוקשי מות

יואש נשיאנו זה בן המלך

יום הכתה המלכה כל נכדיה :

אותו עדי העת מאז בפתר

דעות

דעות ומדות הטובות למדת
 אתו אמונה נעדר הוא מדופי
 אתו חבונה בלו מכלל יופי :
 אם לככם תמים עמו כמוני
 נתאוששה נגמולה

עם בית אחוזהו מלכנו חסד
 היום ויצא ממעיו נמליכה (א)
 לישוב בכסאו : לא תמשול עוד בנו
 אשה במלכות בית דוד מורדת :
 דמים נקיים ידיה מלאו :
 תורת אלהים הפריעה לרשיע
 ותברעה לבעל לא יושיע :

יחיה יהואש ומשנאיו יפוצו
 כל צורריו לפניו חילו נוסו :
 עתה בני ישראל זרע קדש
 ברתו ברית מול יושב בשמי קדם
 להיות לעם לו וליואש המלך :
 על השבועה עמדו פה עמנו
 מול שופטנו הישרים האלה
 כדתי אמנה זאת בשכועתמו
 בשערה לפני בואנו הנה :
 הנם כמוכם יתנו יד יעמידו
 יואש ודת האל במכונותמו
 גם ירדפו צריו עד פלותמו :

כל העם

יהודע

האומרים

(א) וינח את בני המלך ויתן עליהם את הנהגות ואת העדות וימליכו אותם וימסחורו ויבדו כפי ויחמלו
 ויהי המלך ח"ו ג' י"ח : וימסחורו והודיעו בניו : דגני סימנים . ג' . כ"ג :

גמול עתליה

כל העם

האומרים יואש ימלוך עלינו ?
 יהיו בקרח וכרעיו נגהנו :
 אס נמרדה פיו יואל אל נאכלה
 איש איש בשרו בצר אמן סלה :
 תתברכו כפל-גויי הארץ

יהודע

מפי אלהים שובן פשמי ערץ :
 עתה (א) להשבית פל-היב כל-מחלוקת
 (ב) (כ) פאשר לפנים לשלמה משחו
 אצוק עלי יואש משחת הקדש
 פעת לעיניכם * * * * *
 מלכנו יהי * * * * *

כל העם

ועלה יהודע וזניו את יואש על הזימה וילוק כמין
 נור (ב) על ראשו משמן המשחה וישקאו :

יהודע

יצוק אלהים את רוחו עליך
 לשמור ולנחות את צאן מרעיתך :
 הסגן נותן הנזר ליהודע והוא ישימהו צראש יואש :
 לזית תהלה זאת כתרך מלכנו
 על מצחך לעד יכין צורנו :

ראש צית אז יתן ספר התורה לסגן והסגן ליהודע
 ויהודע יתנהו צרוע יואש צימינו :

ועמידכו על העמוד כמשפט :

מלכי זכור גם שים נא על לבך
 עת זאת אשר בה למלוכה היצלתה
 את

* צמנון הססוק-חאלו ונלך עלינו . אמאל א' . י"א . י"ג . יעוין סס צמסדסיס :
 (א) חוין תושחין מלך בן תלך סהמלכות ירוסה חלח כלי לסלק סהמחלוקת ולסודיע סזיס סהלך
 גמו סתסחו סלמס תסני מחלוקת חדוניסו ויושח תמני עתליס . סחמנס סלכות כלי סתקדש
 ח' . י"ח : (ב) תלכי צית דור תושחיס חותס כמין נזר על רחשו . סכענס כלי סתקדש ח' .

את כל אשר היטיב עמך ויעש
עד כה אלהי קדם
איכה בחמלתו פדה נפשך
מפח עתליה בנבוכה ופלא
לעלותך עלה בסאות הוריה :
דע כי עלי מלכי הארץ מלך
רואה ושוקל בפלם מעשנו
בלתי יכלכל בואו איש ממנו
ובכן למען תשביל בדרביה
תורת אמת זאת לא תמוש מפיה
בה להגות (מלכי) יומס וליה :
בסוף וזהב לא תרבה אליך
פן לבך ירום ברבות הונה :
גם סוס וגנשים לבלי שוב מצרימה
ולבעבור לא יסירו לבך :
חסד גמול אל עשה עמך חסד
ולגומלך דע . התיצב מנגד
ודע . כארח איש איש ימציאנו :
החוק בישרה לכבוש את יצרה
רק בעבור יראת האל עושה
הוא כסאה ותהלתך יצמיח
גם זרעה תחתך ישביל יצליח :
דברי אלהים חי . מוצאי פיה
אעשה ואשמע . כי עבדו אנכי :
אבי יהודע ! וקני שבטנו !
חלק אלהים . ישאאל עם קדש !

גמול עתליה

עַתָּה כְּמוֹכֶם בְּשִׁבוּעָה גַם אֲנִי
עָמוּ וְעַמְכֶם בְּבִרְיַת אָבוֹתָהּ :

עמור על
רגליו

תִּשְׁכַּח יְמֵי אִם אֲשַׁכַּח שְׁכַח

תורת אלהים גם אם לא אגמולת

חסרי יהודע אל זרעו סלה :

אִם לֹא בְצַדִּיק לְדָךְ וְשֹׁפֵל רוּחַ
אֲשָׁפוּט וְאִם לֹא-עוֹשֵׂק לֹא אֲכַנִּיעַ

אִם אֲעֵלִים עֵינַי אִם לֵב אֲקַשִּׁיחַ
מִשׁוֹד עֲנִיִּים מֵאַנְקַת כָּל-חֵלֶךְ :

אִם אֶהְדַּר פָּנִים לְגִדּוּלֵי עֵרֶךְ

אוֹ אִם לְדַל אֲשָׂא בְּפִשׁוּעַ פִּשְׁעַ

אִם מִלְחָמוֹת עָמִי זוֹ לֹא אֶלְחַמָּה

כָּל-עוֹד נִשְׁמָה וְרוּחַ בִּי קָמָה :

יְחִיָּה יְהוֹאֵשׁ וַגְּדַלְתּוֹ תִּרְבַּ

וקני העם

כָּל-שׁוֹנְאָיו יָמוּתוּ בְיַדִּי תִּרְבַּ

הַכֹּהֲנִים הִרְיֵעוּ

יהודע לכהני

מֶלֶךְ יְהוֹאֵשׁ בְּתִרְוֵעוֹת הוֹדִיעוּ :

העם מקצה

יְחִיָּה נְשִׂיאָנוּ * * * * *

מזה

* * * * * מִלְּכֵנוּ יְחִי :

העם שכנגדם

מִתְקוֹמְמֵי מִנֵּי דְחֵי אֶל דְּחֵי

הראשונים

יִבְשְׁלוּ לֹא יָרִימוּ עוֹד מִצַּח :

בחקיעת כפם

יְחִיָּה נְשִׂיאָנוּ מִלְּכֵנוּ יְחִי :

השניים

יְחִיָּה יְהוֹאֵשׁ הַמֶּלֶךְ לְנִצָּח :

הראשונים

קול ענות גזורה רגשת זכא רז סולך וקרז

צמרועה וקול סופר :

כעלות

גמול עתליה

בַּעֲלוֹת תְּרוּעָה עַד לֵב הַשָּׁמַיִם

נָמַס לִבִּי הִיָּה לְמִס :

מָה נְהִיְתָה אָחִי ?

..... רֹאֵה אֲנֹכִי

שָׂרִי עֵתְלִיָּה גְבוּרֵי הַחֵיל

בָּאִים כְּרוּבִים שְׂכָלִים עָלֵינוּ !

גַּם הִיא כְּרֹאשׁ !

אָחִי אֵל תִּשְׁתַּעַן

שְׁנֵי כְּפִירִים זֹאת הָעֵת יִתְעוּ :

הַמְחַצְצָרִים הָרִיעוּ :

בֵּית אֶהְרֹן בֵּית הַלֵּוִי הַשְּׁמִיעוּ

שִׁירֵי תְהִלּוֹת אֵל . פְּלֹאוֹתָיו שִׁיחוּ

בְּטָהוּ בַמַּעוֹז . כִּי כֵן תִּצְלִיחוּ :

הלויים מנגנים זככורות זננלים וזמלמים
והכהנים ישאלו קולם זשיר נעים :

כְּנִצּוֹר אֲגוּשׁ בְּבַת עֵינוּ מִפְּנֵעַ

גַּם כְּאֲשֶׁר עַל גּוֹזְלוֹ הַנָּשֶׁר

יִסַּךְ בְּאַכְרָתוֹ . כִּכָּה פְּלִירְגֵעַ

יִגַּן עֲדָתוֹ הָאֵל . . . . .

עתליה
יוצאת מבוהלח וחקרע כגדיה ותקרא * * * קָשֶׁר ! קָשֶׁר ! (א)

הַמּוֹרְדִים בִּי לְטַבַּח הַכְּרָעוּ !

הַגֵּד יְהוּדֵעַ אֵיךְ לֹא יֵרָאֵת ?

לְקוֹם לְשִׁטֹּן נִגְדִי . וּלְהַרְיֵחַ

אֶת יוֹשְׁבֵי עִירִי זֹאת לְקִשּׁוֹר קִשֶׁר ?

דע

(א) ותשתע עתליהו את כל העם הסלים והסחללים את המלך ומנח אל העם בית ה' ומנח וסגה המלך עמד על עמודו זמנח וסחלים והחלזנות על המלך וגו' ומקרע עתליהו את זגדיה ותחזק קשר קשר . ד"ס ז' . כ"ג .

גמול עתליה

דע כי בשרך אל עוף השמים
אתן ובטנך לבהמות הארץ :
לכהני' ולשרים הכהנים ונס'כים אנשי רשע
העוברים מלכותי ילדי פשע
לחת כבודי אל עול נפל אשת
גם מלככם גם אתם פה תספו :
כל-שולפי חרב לקרב הגישו
הכו לכל-נושא אכור וחשן
הרגו יהודע המסית למו
למרוד במלכותי למעול בי מעל
אל תחמלו על יואש על הילד
תחתי בעודי על אפי המליכו :
מטף ונשים מנועדים אלה
איש אל ימלט נפשו איש אל יחי !
כלם בני מות ושאול חטאו
כי מרדו במלכה בעתליהו
אמנם שבו פה גבורי : אל יצא
איש ממקומו : אנכי אעבירה
אעשה נקמות בם אדקור הנער
גם ארמסה קמי פתח השער :
עבדי אלהים חי : צבאות הקדש :
(א) זאת עת נקמה : עתה התאוששו :
לעתליה עמדי עתליה שמה חוץ ובשי
הונעת והרגות האל בעוניבי
גוי כלילך עטרת רק במרד

לגבורי
מלחמה

חתי

גמול עתליה

חתי • שבי דומם : באי בחשך :
 לא יקראו עוד לך מלכה וגברת :
 רק בת בליעל • שלוחה עוכרת •
 אל מאכלת פיית התעתי •
 כעת עתליה • ושאוּלה תרדי :
 עתליה מדברת אוי לי ! אהה לי ! כי סר מר המות ?
 כיגון אל לכה יען אמרו אלה

במחזה אתמול אָנִי צִלְלוּ
 ופני יהואש זה כפני הילד :
 אבן בטרם לעפר תשכבי
 בנקיק וגיאי צלמות
 בואי במשפט עמי בת המות :
 הזאת מעט ממך לגאול כפך
 בדמי בני המלך ?

יהורע

למלך בחזקה ובזרון עלינו ?
 ומעול בתחך את־קדשי הבית
 אל השעירים עבדת ? אל הבעל ?
 כי תעוי לב • כי פנים תעזי
 לבא במקדש אל • לתת לחרב
 ניר זה לישי ? שהפליא ויצל
 מהלקוחים ממך אל המות ?
 לבשי חרדות כי כלו ימך
 לא יעמוד ראשך האם עליך :

עתליה בשגשון מתן ועובר נושקי פה הבעל
 נסוג לאחור • אוי כמה נסבלתי

גמול עתליה

לְדַרְעַךְ בְּרַגְלֵי מִפְתָּן זֶה הַבַּיִת :
 שְׂרֵי וְשְׁלִישֵׁי קָרְבוֹ נָא הִנֵּה
 מֵהָר לְעוֹדְתֵי ? חַיֵּשׁ הוֹשִׁיעוּנִי :
 יָדַיִם וְאַנְשֵׁי דָמַיִם סוּרוּ מִנִּי :
 נוֹשְׂאֵי כְּלֵי מִלְחָמָתִי הַצִּילוּנִי ?
 יַעַן אֲחֻזֵּי שֶׁבֶץ וְרַעַד
 מִכָּלְכֶם אֵין גַּם אֶחָד יַעֲנֵנִי ?
 אֹי לִי ! אָהָה לִי ! גַּם אֲתִי בְּגָדוֹ
 בִּי ? הַנְּשׂוֹאִים עִמִּי מִנִּי רַחֵם ?
 עֲרַף וְלֹא פָנִים בְּצַר לִי פָנוּ ?
 אָנָּה וְאֵן אָפְנָה ? אָנָּה אָנוּסָה ?
 כָּלָה שְׂאֵרֵי ? זְמוּתִי נִתְקַוָּה ?
 יְדַרוֹשׁ אֱלֹהֵי מַעַל
 דָּמֵי יְהוּדֵעַ זֶה מִיֶּדֶךָ
 עֲשׂוּק וְרִצּוֹן תְּחִיָּה כָּל־יְמֶיךָ
 חֲרָבָה וּמוֹקֵד אֵשׁ יִהְיֶה הַבַּיִת
 הַזֶּה . עֲדֵי עַד נֶצַח
 וַיְדִי יְהוָה שׁ נִקְמָתִי תִּנְקוּמָנָה
 בְּדָמַי שְׂרִירָךְ . וְנִכְוָנִים יִשׁוּמוּ :
 בּוֹאוּ בְּקוֹדֵי חֵילִי . הוֹצִיאֵהָ (א)
 חוּץ הַשְּׂדֵרוֹת מִמִּשְׁכַּן קִדְשֵׁנוּ
 אִישׁ אַחֲרֶיהָ יָבֹא הַכּוֹ חֲרָב :
 אֵל תִּשְׁפְּכוּ דָמָה פֹּה כֹּל נִטְמָאָה

לשריה
ולשלישיה

לכהנים באף
זועם :
לאנשי
צבאותיה :

כצעקה

חנה כפיה

ליהודיע
בנערה :

יהודיע
לגבורים :

נחנר

(א) ויצו יהודיע הכהן את שרי המזות שקדו החיז ויחמר אליהם ויניחו אותם אל מבית
 כסדרות והנח אהריהם סומלת בחנכו כי אמר הכהן אל תומת צית ה' - מלכיס צ' . י"ח
 וישימו לה קיט ותנזח לך מנזח הסוסיס צית המלך ותומת סס . סס :

לח

גמול עתליה

נחֲנוּ • וּמִקֶּדֶשׁ הָאֵל בְּגִלוּלֶיהָ
 פָּנּוּ מִסֵּלָה • שִׁימוּ לָהּ יָדַיִם :
 דֶּרֶךְ מְבוֹא הַסּוֹסִים בֵּית הַמֶּלֶךְ :
 שָׁמָּה עֹנָה תְרַצָּה • תּוֹמַת שָׁמָּה :
 עֲזֹרוּ נְסִיבֵי ! עֲזֹרוּ אֵל נְאֻשָׁמָה !

עתליה
 בצעקה גדולה
 ומרה :

ככהנים יתקעו תרועה בחזונרות וקול שופר
 ויוליכו כחזק יד על אפה וחמתה :

זאת היא גְּמוּלָךְ וּשְׂכָר מִפְּעֻלָּיִךְ - יהוידע
 מוֹתֵי עֵתְלִיָּה • מוֹתֵי בִפְשָׁעֶיךָ :

(א) לקול דברי יהוידע יפול פחדו על כל אנשי חיל
 עתליה וישלכו איש כלי מלחמתו ארצה :

בֵּית אֶהֱרֹן • בֵּית יִשְׂרָאֵל • הַבִּיטוּ
 אֵיךְ רִפְתָּה רוּחַ כָּל גְּבוּרֶיהָ
 חָלַל גְּאוֹנָם וּכְלִימָה פָּסַתְמוּ
 אֵינן זֹאת הֲלֹא כִי בָא הֲרַדְתָּ אֵל בָּמוֹ :

יהוידע

בֵּן הוּא יְהוּדָע • נִהַפֵּךְ לִבְנוֹ :

שר צבאות
 ועתליה פתח
 השער

טַח מְרָאוֹת עֵינֵינוּ

דַּבְּרֵי עֵתְלִיָּהוּ הֵמָּה רְמוֹנוֹ

כִּי אָמְרָה בָּאוּ בְּבִרְיֹתֵי נֶצַח

כִּי עוֹד לָדוֹד נִיר בְּאַרְצָן • אֵינן :

אֲמַנְסִי יְהוּדָע • שָׂא נָא אֶת פִּשְׁעֵי

כורע על
 רכניו ושלישיו
 אחריו :

עַבְדֵי יְהוָה • הַשְּׂכִימִים אֵלֶיךָ

הַיּוֹם כְּרוּעֵי בְרֶךְ

השואלים

(א) כס"על פסוק ושמרתם את משמרת בית ה' מלכיס צ' • י"ח • פירש כשחמתה
 עתליה נהרו פוזוים מן סגיד :

גמול עתליה

השואלים נא כבלימת פנימו
 חקרו • שלומו • וסליחת מרימו :
 באו בשלום וחיו אל תיראו
 לא יחשוב היום לכם כל-פשע •
 כי יום תשועה הוא בו יפוח ישע :
 יתיה נשיאנו

יהודע

כל העם

• • • • •
 מלכנו יחי :
 מתקוממו מני דחי אל דחי
 יפשו לא ירימו עוד מצח :
 יתיה נשיאנו

הכהנים

חמשוררים

הכהנים

חמשוררים

• • • • •
 מלכנו יחי :
 יתיה יהואש המלך לנצח :
 מכהני הבעל

כלם

שוער א'

למערכות איש בא ויחל בנו
 לאמר • בני עמי אחי חנני
 אל תשפכו דמי טרם אעמודה
 לפני יהודע • לפני המלך
 כי לי דבר סתר לשמיע למו
 מה נעשה עמו • גזרו נא אמר :

יהודע

דבר בפיו יגיד פתח השער :
 יואש שמע • ויהודע הקשיבה •
 עובד שמי • רע מהן הייתי
 מיום עתליה קשרה עמו קשר
 לא לעבוד הבעל

עובד

(כי מנעורי הף עון אנכי)

גמול עתליה

רק להפוך לדעת

צאתם וכוואם ולגלות אֶזְנִיָּה :

אִישִׁי ! שִׁפְתֵי לְנַעֲמָה הִגִּידוּ

סוד מועצותם לשְׂמִיד בֵּית הַמֶּלֶךְ

לְשִׁים בְּאֶזְנֵי יוֹשְׁבֵעַת אֶשְׁתְּךָ . . . . .

יהודיע לעובר רב לך : אמתך גם חסדך ידעתי :

למלך בן הוא יהואש : פיו הציל נפשי :

יָסִיר בְּגִדֵי הַצֹּאֲזִים הָאֵלֶּה

או יעלה עלה ענינו סלה :

עובר השתחוויתי מלכי : תחיה נצח :

חזונרות מריעות וילא אצימר וזכריה עמו :

מֵאִז עֵתְלִיָּה נִדְחָה מִפְּנֵיךָ

אביתך

דָּרַךְ מְכוּא הַסּוּסִים לְמוֹת שָׁמָה

נָעוּ כְּעוֹרִים בְּחוּצוֹת שָׂרִיָּה

גַּם נִבְלְמוּ חָפוּ רֵאשִׁים נֶאֱשָׁמוּ :

וּכְבֹּא בְשַׁעַר הַסּוּסִים רִגְלֵיָּה

כָּל-בְּעָלֵי חֲצִים (כְּזֹאבֵי עָרֵב

הַשּׁוֹאֲגִים לְטָרְף)

אֵת כָּל-בְּנֵי אֶשְׁפְּתֵימוּ הִרְיָקוּ

יָחִדוּ בְּבִלְיוֹתֶיהָ :

שֵׁם שִׁבְעָה כּוּוּ וְגֹאֲוֹנָה הִלְלָה

שֵׁם שִׁבְנָה דוּמָה שָׁמָה נִפְלָה

שֵׁם הִיָּתָה מְרַמֵּס גַּם מִדְּרֶךְ רִגְלֵ

אֵל רוֹכְבִים אֵל רִגְלֵי וּלְאִישׁ דָּגָל

גמול עתליה

יוסרו בגמולה הולכי קרי
ותהי לאות ולמופת לבני מרי :
משם באיש אחד כל-עם הארץ (א)
באו בבית הבעל

זכריה

עת העלות מתן שמן וקטרת
נסכו ומנחתו השתיתו ארצה
וישחקו בו . לאמר גם פה נתנו
על מזבחה ובהי בשר נופח
חבל כמריו פראות את כל-אלה
התנדבו פו רב עם אבני חפץ
למצוא פדות נפשם ונאולתמו .
וכשמעם כי תעבנו כחרם
כל-מחמדיהם . אבד נצחמו .
גם נפלו פנימו
ויבקשו לנוס אך מפלט אין :
בעם כמו בם המבוכה הגדילה
חלק לבכם בצר . התפרדו .
קול נתנו בכבי ויתגודדו
אלה עננו הבעל קראו
אלה דמיהם ברמחים שפכו
אוי צעקו אוי מי זה יצילנו
מידי פתיחות מפיוות חרב
צבאות לבושי בד קדש האלה :
אוי נוחלה תוחלת

אין

(א) ויגאו כל-עם הארץ בית סבעל ויתלכו את מנחתיו ואת זלמיו סגרו סעיב ורח
מתן כהן סבעל סרגו לפני סמנחות . מלכיס ג' י"ח :

נמול עתליה

אִין מעצור לזרוע
 אוֹיָה! כְּאַחַד פֶּה תִּמְנוּ לְנוֹעַ :
 בֵּין נִאֲקָתֶם אֲנֹשֵׁי צְבֹאוֹתֵינוּ
 שׁוֹפֵר תְּרוּעָה לְנֶקֶם הִרְיעוּ
 וַיַּעֲבִירוּ קוֹל לְאֹמֶר הַשְּׁמִידוֹ
 כָּל-עוֹבְדָיו אֵל אֵל נִכְר גַּם יָהִר
 אִז מוֹפְחֵם הָרֶסוּ
 כָּל-הַצִּלְמִים וּפְסִילִים שִׁבְרוּ
 הַיֵּטֵב . וְאֵת מִתֵּן כִּהֵן הַבַּעַל
 לְבוֹשׁ מְעִיל אֲבִיט אֶפֶוד וְכַתָּנָת
 מוֹל מוֹפְחֵהוּ הָרְגוּ
 בֶן יֵאבְדוּ מֶלֶכִי יוֹאֵשׁ צְרִיָה
 בֶן יֵאבְדוּ כָּל-הַקָּמִים עָלֶיהָ :
 עוֹד לְבָשׁוּ בְגָדֵי נֶקֶם תִּלְכַּשְׁת
 אוֹתֶם לְהַכּוֹת מִכַּת שׁוֹק עַל יָרֵךְ :
 גַּם עוֹד בְּזֹאת לֹא נָחוּ
 וַיִּקְרְאוּ זֶה לָזֶה . עָרוּ עָרוּ .
 עַד הַיָּסוֹד בָּהּ וְזִרְעוֹהָ מָלַח :
 אִז נִתְצוּ הַבָּיִת
 עַד מִבְּלֵי הַשָּׂאִיר אָבִן עַל אָבִן :
 עָתָה בְּאֲכָדֶם הַקְרִיָה שְׂמַחָה
 וּמְשׁוֹרְרִים נוֹעְרוּ
 לְשִׁיר תְּהִלּוֹת אֵל שׁוֹכֵן שָׁמַיִם
 הַנֶּאֱמָן בְּבִרְיָתוֹ עִם בֵּית פָּרֶץ
 לְעֶרְוֶךְ בָּהּ נִר לְמִשְׁיחוֹ בְּאַרְצָן :

אביתר

גמול עתליה

קח נא בשורה זאת (מטע תפארת)

מפי לעדות כי חפץ עבדך

לראות בטובת ובהדר ביתך :

נוצר אמונים ישמך ידעתי

מפי יהודע כי ישר אתה

מה גם אשר על ככה

מסר לך הבקר לפני שמש

את מפתחות תא מגיני המלך

לכן ראה מעתה הפקדתך

שומר לראשי גם שר בית הנשק :

טוב חסדך מלפי מחיים סלה

ולך זכריהו אשכל הכפר

יקר באח לי איכה אנמולה

חסדך ? ומה גם כל-חסדי הוריה ?

כל-המבקש כל דורש נפשך

ידרוש יבקש את נפשי ממני :

לא אעזבך עמדי משמרת

תהיה ותאכל על שלחני לחם :

זכריה משתחוה יוסיף שנות חיים אל על ימיה

ובגיל ושלוש תכון מלכותך

יהודע לוקנים עתה נדיבי העם שום נשימה

שמרי (א) פקודות על מקדש קדשנו

כי נרדה המלך

יואש

אביתר
משתחוה :
יואש זכריה

יחדו

(א) ויחס יהודע מקדות בית ה' וגו' ויבמד הסוערים . ר"ח ז' . כ"ג . ויקח את שני המהרות
ואת טאזורים ואת המושלים בעם וזאת כל עם הארץ ויורד את המלך מבית ה' בתוך שער העליון
בית המלך . ויהיניו את המלך על כסא המלכה . וישתחו כל עם הארץ ויסעיד שקעים . שפ 2

גמול עתליה

יָהֲדוּ בְּשִׁירֵי זְמֵרָה וּבְתַפְאֵרֶת
לְשִׁכּוֹן בְּהִיכְלוֹ

שירה

..... אֲשֶׁרִי דָּנָבָר

תִּקְרָא בְּשֵׁם • תִּפְקֹד לְשִׁמּוֹר מִשְׁמֶרֶת

קִדְשׁ אֲרִיאֵל זֹאת הַמִּדָּת עֲוֹנוֹ

אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי כָּל־הָעַם • אֲשֶׁרִינוּ

שָׂרְאָתָה עֵינֵינוּ

בְּגִמּוֹל עֵת־לֵיָהּ וּבְשׁוֹב הַכּוֹתֶרֶת

עַל רֹאשׁ יְהוֹאָשׁ יוֹרֵשׁ הַמַּמְשָׁלָת

מִה שְׁפָרָה חֲלֻקְנוּ

כּוֹ נַעְלוֹס בּוֹ נִשְׁמַח כָּל־יְמֵינוּ :

יתוידע

בֵּית אֶהֱרֹן בֵּית יִשְׂרָאֵל הֲרַנֵּינוּ

זְמֵרָה שָׂאוּ בְּתַפִּים וּמְצִלְתִּים

שָׂרִים וְשְׁלִישִׁים פָּנּוּ הַדְּרָךְ

כִּי נִשְׁלַחָה אוֹתוֹ לְשִׁכּוֹן לְבַטָּח

לְעַד בְּהִיכְלוֹ טַיֵב לֵב שְׂמֵחַ :

נֶעַר וְזָקֵן לוֹ כְּבוֹד יִתְּנוּ

שְׂמֵחַ • בְּשִׁבְתוֹ עַל כֶּסֶף מַלְכֵנוּ :

צעת החל הרנה יסעו צראשונה נושאי דגל המלך ושלישיו המגינים את נפשו
ואחריהם המלך נחזיו ואחריו יהוידע הכ"ג הסגנים והקרים כסדר
זואס ללשנת הגזית • וישוררו המשוררים אחר נוגנים צקול רנה
ותודה צהמת מונג :

אָמִיר מְפוֹאֵר מִשְׁרָשֵׁי בֵּית פְּרִיץ

חתימת
המשוררים

מַלְכוּתָהּ תִּכּוֹן בְּנִכּוֹן יִרְחַ

ובצאתך

גמול עתליה

ובצאתך ללחום עם מלכי ארץ
תבא ותלאה בם ותהי נוצח
יוסף שנות חיים אל על ימיה
וככבי על כה יהיה זרעה :

אברהם כליל יופי ציץ מבית פרץ
תרשים ואים לה מנחה ישיבו

גם מקצות הארץ
מלכי שבא וסבא אשר יקריבו
יהן ישועות האל בימינה
ובצהלה וגיל ירבו ימיה :

חמר חמורות מגוע בית פרץ
שב נא שכון שליו ככפיר בוחח
יטיב אלהים את שעה בארץ
עד מבלי ירח
שב נא שכון שליו ככפיר בוחח
חמר חמורות מגוע בית פרץ

תושלבע

